

DİZ ÇÖKMEMEYECİZ!

Nusaybin, Şırnak, Sur, Cizre... Ardı ardına katliamlar, yakıp yıkmalar. Sokağa çıktığı anda keskin nişancılar vurulan çocuklar, yaşlılar, beyaz bayrakla sokağa çıkan yaralıları, evlerinin içinde, balkonlarında havan topları ile vurulanlar, binalarda kuşatılmış yakılan insanlar... Yüzlerce can katledilen...

Katliam saldırıları şimdi İdil'de başladı. Önce ilan edilen sokağa çıkma yasağı, ardından ev baskınları... Diyorlar ki, "sizi de Cizre gibi, Sur gibi yapacağız"...

Yasağın başlamasıyla birlikte, haftalardır bölgeye taşınan asker ve polisler, zırhlı araçlar ölüm kumaya başladı. Patlamalar yükseldi, mahalle içleri taranmaya

başlandı, elektrikler kesildi...

Karşılığında halk da savunmaya geçti, tıpkı katliamların yaşandığı diğer şehirler gibi. Silahlanıp, halk savunma güçleri ile devletin ölüm makinalarının karşısına dikilmeleri gibi.

Şehirleri enkaza çevirip, içinde yaşayanları sürgün edip, kalanları katlederek ayakta kalmaya çalışıyor devlet, her adımında vahşet ve ölüm saçarak.

Tüm bunlara rağmen Kürt halkına boyun eğdiremiyor. Bir çığlık yükseliyor her yerden: "Faşizmin önünde diz çökmeyeceğiz"

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

17 Şubat - 2 Mart 2016 / S 303 / 1 TL

SAVAŞ TEHLİKESİNE KARŞI YA DEVRİM YA ÖLÜM!

İçerde amansız bir iç savaş sürüyordu zaten. Bir dış savaşa da büyük bir hızla yuvarlanıyorduk. Son birkaç gündür bu savaş hiç olmadığı kadar yakın bir tehlike haline gelmiş bulunuyor.

İşin aslı dinci faşist iktidar marifetiyle bir bütün olarak devlet, uzunca bir süredir Suriye'deki savaşın fiilen içindeydi. Yoğun silah, mühimmat ve savaşçı akışının ana güzergahı Türkiye idi. Çoğu noktada Suriye'deki dinci katil sürüsünün "askeri operasyonları" bizzat Türkiye'de, Hatay ve Antep gibi merkezlerde planlanmaktaydı. Bunların yetmediği noktada Türkmen Tugayları örneğinde olduğu gibi bizzat ordu birlikleri fiilen Suriye'de savaşmaktaydı. Ama Rusya'nın ağırlığını giderek artırdığı Suriye denklemi özellikle son bir haftada öyle bir hal aldı ki, Türk devleti bu zamana kadar fiilen içinde olduğu savaşa resmen girmenin yolunu büyük bir gayretle döşemeye başladı.

Azez-Halep bağlantısının kesilmesinin ardından Türk devleti sınırdaki obüslerle YPG ve Suriye ordu birliklerini dövmeye başladı. "Karşıdan açılan ateş misliyle karşılık verildi" yalanına kimse inanmıyor, zaten artık en tepesinden sıradan sözcüsüne kadar kimse de bu yalanı pek kullanmıyor. Kartlar açık. "Azez'in düşmesine izin vermeyeceğiz!" veya "Halep'i yalnız bırakmayacağız" türünden hamaset nutukları kapladı ortığı.

KADIN, İSYAN, DEVRİM

Şiariyle 8 Mart'ta Taksim'e

Yıl 1857... 8 Mart... Amerika'da Newyorklu dokuma işçisi kadınlar çalıştıkları fabrikada diri diri yakılıyorlar.

Yıl 2016... 8 Mart yaklaşırken, kadınların cesetleri çırılçıplak teşhir ediliyor meydanlarda... sokak ortasında...

Tarihten bu yana kıyımların dini, dili, ırkı olmadı. Bugüne dek çığlığımız, ortak sesimiz oldu. Bizler, aydınlık yarınları, insanlığın kolektif emeğiyle filizlendiği bir dünyaya inanıyoruz. Devrimin ateşini harlayarak yaşam diyoruz, ölüm değil. Tükendiğinizle, çürümüşlüğünüzle, bütün saldırganlığınızla yüreğimizden koparamadıklarımızı istiyoruz. Şarkı söylenen yarınları istiyoruz. Çocuklarımızı katliam hikâyeleriyle değil, güzel günlerin umuduyla büyütme istiyoruz. Güneşi düşleyenlerin hikâyelerini anlatmak istiyoruz. "Hawar" diyen tüm derinliklere ses-

leniyoruz:

İsyan, köle pazarlarında zincire vurulan kadın bedenine,

İsyan, Miray bebelerin, Taybet anaların çalınmış hayatlarına

İsyan, şiddete maruz kalan yitik yaşamlara,

İsyan, katliamları meşru gören bu sisteme,

İsyan, kadınları çocukları terörist gören zihniyetin karanlığına,

İsyanımızla; bu 8 Mart'ta da tüm işçi, emekçi ezilen ve sömürülen halkların özgürlük çığlığı olacaktır. Bizi susturmak isteyenlere; şiddete, haksızlığa, katliamlara inat; öfkemizi sokaklarda haykıracağız. Harekete Geçip İsyan Ederek, zincirlerimizi kıracağız. Zulme, zalimliğe karşı; KADIN, İSYAN DEVRİM! Şiariyle DÜNYAYA BAŞKALDIRIYORUZ!...

Emekçi Kadınlar (EKA)

>>Editör...

SAVAŞIN EŞİĞİNDE

Bundan yaklaşık 3 ay önce Türkiye'nin bir savaş çıkartma çabası içinde olduğunu yine bu köşede yazmıştık.

Gelişmeler bizi yanıltmadı. Son bir haftadaki gelişmeler, Türkiye'nin Suriye topraklarını topçu ateşiyle vurması bu çabanın, bu arayışın devam ettiğini; dahası savaş ihtimalinin giderek arttığını gösteriyor.

Suudilerin ve Katar'ın Suriye'ye bir kara harekati başlatma yönündeki açıklama ve hazırlıkları, bu çerçevede, Suudi savaş uçaklarının İncirlik havaalanına konumlanması dahil...

3

Nesnel Olaylar Zinciri

C.Dağlı

2

Yine Böyle Bir Durumda

Umut Çakır

4

Küreselleşme Küreselleşme Dedikleri

Ali Varol Günel

5

Devrimler Yüzyılı

Gürsel Cihan

7

"Başka Bir Dünya" mı? Toplumsal Devrim mi?

Ali Varol Günel

9

NESNEL OLAYLAR ZİNCİRİ

BAŞYAZI

C. Dağlı

Kapitalist toplumun çözülüp dağılmasına yol açan, bu toplumsal sistemin uzlaşmaz iç çelişkilerinin gelişmesidir. Toplumsal devrimi gündeme getiren de, bu çelişkilerin, çeşitli etkenlere bağlı olarak keskinleşmesidir.

Toplumdaki uzlaşmaz çelişkileri üreten ve derinleştiren aynı şartlar, çelişkilerin devrimi çözülmesini de toplumun önüne, bir zorunluluk olarak getirir. Düşman sınıflar arasındaki toplumsal çelişkiler, toplumun devrimci dönüşümü zorunluluğunu, topluma dayatır. İç çelişkilerin derinleşmesi kendini, sınıflar arasında büyüyen sınıf çatışmaları ve sayısız olayda açığa vurur. Karşıt sınıflar arasındaki toplumsal çelişkilerin varlığı ve gelişmesi, toplumda nesnel olaylar zincirinin doğmasını temelidir.

Kapitalist toplum, uzlaşmaz sınıf karşıtlıklarını içinde taşır. Dolayısıyla, bu toplum ilerledikçe, içindeki karşıtlık da derinleşir. Uzlaşmaz iç çelişki ve karşıtlıklara dayanan toplumun ilerlemesi, kendi yıkımına doğru ilerlemesi demektir. Büyük makineli üretimin gelişmesi, bilimsel teknik devrimdeki ilerleme, tam otomasyonun kullanılması, üretimin toplumsal boyutlarını ileri düzeye vardırır. Böylece üretimin toplumsal karakteriyle, mülk edinmenin özel niteliği arasındaki çelişki, iyice derinleşir. Üretimin toplumsallaşmasının boyutlanması, kapitalizmin yerini alacak olan yeni ve daha yüksek bir toplumun maddi koşullarını olgunlaştırır ve yeni bir topluma geçişi bir zorunluluk haline getirir.

Kapitalist toplum tarihte sınırları belli olan bir toplumdur. Buraya varmadan, önüne çıkan her sınırı, aşılması gereken bir sınır olarak koyar. Asıl sorun, ya da önemli olan, bu sınırlar içinde, yeni olanı, doğmakta olanı, eskinin yerini alacak olan daha yüksek toplumun maddi öncüllerini göstermektir. Geçiş ortaya koymaktır; yani eski toplumdan yeni topluma geçişi. Teori, bu geçişin zorunluluğunu ve gelişmesinin yönünü ana çizgileriyle ortaya koyabilir. Diyalektik maddecilik sorunu böyle koyar.

Kendi karşıtı, içinde taşıyan -ki kapitalist toplum geleceğin tohumlarını kendi içinde taşır- bir toplum, yani uzlaşmaz karşıtlıklara dayanan böyle bir toplum, çelişmeli bir toplumdur. Dolayısıyla bu toplum, kendisini yıkacak, ortadan kaldıracak öğeleri (dinamikleri) kendi içinde taşır. Eski toplumu yıkacak dinamikler, bu toplumun dışında gelişmez.

Proletarya, toplumsal varlık koşulları nedeniyle, kapitalizmi ortadan kaldıracak devrimci bir güçtür. O, ancak karşıtı, kapitalizmi ortadan kaldırarak, kendini de ortadan kaldırmış olur.

Bu sınıf, kapitalistlere karşı uzun bir ekonomik mücadele döneminden geçerek geldi. 1871 Paris Komünü ile birlikte -daha öncesinde 1848'de Haziran ayaklanması sırasında daha zayıf bir biçimde- bağımsız bir güç olarak tarih sahnesine çıktı. O tarihten bu yana enternasyonal mücadelede, burjuvaziye karşı savaşta, kendisi için büyük bir üstünlük anlamına gelen, zengin bir pratik deneyim edindi. Teorik ve pratik yetenek ve savaş kapasitesi yönünden kapitalistleri yenecek yüksek bir savaşçı niteliği kazandı. Taşdığı devrimci niteliklerle insanlığın geleceğine yön verecek bir konumdadır.

Kapitalist toplum kendi iç çelişkilerini çözebilen bir toplum değildir. Bu çelişkilerin çözümü, kapitalistlerin sınıf egemenliğinin ve sınıf düzeninin yıkılmasını; yerine sınıfsız ve sömürsüz bir toplumun kurulmasını gerektirir.

Toplumun çıkarları birbirinden farklı ve karşıt sınıflara bölünmesinin temelinde özel mülkiyet var. Sosyal çöküntünün ve zihinsel yozlaşmanın temelinde de aynı şey var. Özel mülkiyet, emekçi yığınların, kurulu toplumsal düzene karşı gitgide artan başkaldırıların da zemini. Aynı maddi temel üzerinde nesnel olaylar zinciri sınırsız bir gelişim gösterir. Çelişkilerin derinleşmesi ve keskinleşmesine bağlı olarak gelişen nesnel olaylar zinciri daha şiddetli ve yıkıcı olarak patlak verir. Kapitalist özel mülkiyete son verildiğinde, özel mülkiyetin tüm belirlemeleri, sınıf karşıtlıkları, karşıtların birliği ve sınıf mücadelesi de sona erer.

Özel mülkiyetin ortadan kaldırılması, emekçilerin, varolan toplumu alt üst edici eylemlerini gerektirir. Yalnızca eylemlere başvurmak yetmez; eylemleri, en yüksek biçimi olan devrime dönüştürmeliyiz. Tarihi hızlandırarak onu, yeni bir temelde, yeni ilkelerle sürdüreceği olan yalnızca devrimdir. Nitel sıçrama yoluyla toplumun alt biçimden, bir üst biçime geçişi sağlanır. Devrimler, tarihin lokomotifidir.

Dünya proletaryasının, dünya komünist hareketinin ve sosyalizm tarihinin bize gösterdiği gibi, emekçilerin kurtuluş yolu, sosyal-reformlar yolu, nicel değişimler, kerte kerte ilerleme yolu değil, nitel sıçrama yolu, toplumsal devrimler yoludur. Bu baskı ve sömürü dünyasını her tarafta alt üst eden toplumsal devrim mücadelesidir.

Toplumsal devrim, bir yöntemdir; emekçi yığınların sermaye egemenliğini yıkma yöntemi. Proletarya iktidarıyla birlikte ise yeni toplumu kurma işleviyle öne çıkar. Burjuva egemenliği toplumsal devrim dışında bir yolla yıkılamaz. Emekçi sınıf, yalnızca burjuvazi başka türlü devrimci diye devrime başvuramaz, aynı zamanda kendisini dönüştürmek için de devrime başvurur.

Çeşitli ülkelerde sosyalizme geçiş belli farklılıklar göstermiştir ve gelecekte de gösterecektir. Fakat, emekçilerin kurtuluşuna giden yollar ne kadar çeşitli olursa olsun, emekçilerin kurtuluş yolu devrimle açıktır.

Emekçilerin toplumsal kurtuluşunun yolunu açacak olan, emekçilerin kendileridir, devrimci savaşımıdır, devrimin öznesi, olarak hareket etmesidir.

Sandırdığı gibi, emekçi sınıf kendiliğinden devrimci özne, devrimi gerçekleştirecek kararlı bir güç haline gelmez. Emekçiler kendiliğinden değil, kendisi için sınıf olma sürecinde devrimin öznesi olurlar. Proleter sınıfın devrimci partisi de, sınıf kavgasının çetin pratiğinden geçerek, dövüşerek devrime öncülük edecek bir konuma gelir.

Bu topraklarda sınıf kavgası en çetin biçimde, senelerdir sürüyor. Emekçi hareketi bu kavgaya içinden geçerek geldi. Proletaryanın devrimci sınıf partisi bu en çetin mücadelelerin partisi olarak şekillendi. Tüm bu dönemin sonunda, devrimi başaracak, emekçilerin kurtuluşunun yolunu açacak devrimci bir güç oluşmuştur.

Ancak böylesi bir parti, emekçileri devrime hazırlayabilir, onlara cesaret verebilir ve savaşımına devrimci bir kararlılık kazandırabilir.

Artık Veter!...

Aylardır Kürdistan'da süren ablukalar, yasaklar, toplu katliamlar...

Modern zamanların yeni soykırımı, tek tek öldür, yalan haber ver, toplu katlet! TC köklü tarihi ile halklar üzerinde soykırım yapmaya alışkın. Yabancı olduğu bir durum değil. Yabancı olduğumuz şey katliamlar karşısında dökülen her kan için gerekli karşı duruşun gösterilmemiş olması. Cizre'de yine ölmek için, yaşama tutunabilmek için insanlar bodruma sığınıyor. Savaşın da kendi içinde hukuku vardır; ama faşizm hukuk tanımıyor. Yaşam hakkını hiçe sayarak adreslerini aldığı bodrumları bombalarla yakıyor. Bodrumlardan gelen ses kayıtlarının sahipleri artık yok! Yakılan insanların feryatları şimdi morglarda sessizlik içinde. Bizlere bıraktıkları vasiyetleriyle insanlığımız

BU KADINLAR SİZE NE YAPTI!

Kadınların çığlığını duyun! Efendiler... Kadınları, çocukları vurmayın! Efendiler...

Kulaklar kapalı, eller silahlı! Her gün ölüyorlar, ölüyoruz birer birer, onar onar. Neydi, nasıl oldu, niye böyle oldu diye sormuyoruz, sormak da istemiyoruz! Faşizmin katliam yapması için nedene ihtiyacı yoktur. Biliyoruz, her gün tek tek, kanırtı kanırtı yüreğimizi yakarak öldüğümüzde görüyoruz nedenlerini.

Geçtiğimiz yıl yükselen rüzgarın esintisiyle tüm dünyanın gözünün kulağının dikildiği, iğrenç İŞİD çetesine karşı kahramanca savaşan Kürt kadınları dünyanın şerefi ilan edilmişti. Tüm dünyanın gözleri önünde yaşanan katliama karşı direnç göstermiş Kürt kadından bahsediyoruz. İŞİD'in işgal etmeye geldiğini duyduğunda insanlar evini, ocağını terk edip göç yollarına düştüğü günlerde, 7'den 70'e silahlanmış özgürlük için savaşan Rojava, Kobanêli Kürt kadınlarından bahsediyoruz. Barbarlıkla karşılaştığımızda nasıl karşı konulacağının en somut örneklerini yaratan kadınlardan bahsediyoruz.

Ve şimdi yine bütün dünyanın gözleri önünde katliam oluyor. Savaş suçu, insanlık suçu işleniyor ve dünyanın gözü kapalı, kulakları sağır... Bodrumlarda insanlar yaralı bedenleri yaşama tutunmaya çalışırken katledildiler. Öldürüldüler! Herkesin, yaşayan her canlının gözleri önünde. Topluca yok ettiler. Ses çıkmadı. Karşı konulamadı. Hiç kimse bir şey yapamadı... Yetmedi yapılan hiçbir şey.

Tüm dünyanın şerefi ilan edilen Kürt kadınına alışıya etmek, itibarsızlaştırmak faşist devletin görevi olmuş. Kadına biçtiği roller bu değil. Çocuk doğurmayı vatani görev ilan etmişken, silahlanarak, başkaldırmış kadınlar isteyeceği son şey. Tecavüz edilecek, horlanacak, şiddet görecektir, yaşama üretime katılamayacak kadın!

Ne haddine kadının hendek kazmak, barikatlarda savaşmak, öz yönetim ilan edip yeni yaşamı var etmek.

Barbarlıkta sınır tanımıyor faşist devlet, kahramanlaşan Kürt kadını yarattığı Cizre örneğinin son olması için kutsal sayılan ölü kadın benlerine hunharca işkence etti. Yetmedi çırılçıplak soydu, teşhir etti. Nasıl bir kindi, nasıl bir nefretti bu yaptığı kötülük tatmin etmedi de, daha fazla daha fazla dedi. Ekin Wan olayından sonra bu tekrarlanan ikinci olay herkese ders olsun diye bilinçli yapılmış mesaj dolu bir sonuç.

Ey kadınlar ya evinizde oturun kutsal annelik rolünüzü oynayın ya da sonunuz bu olacak bilin!

Kadınlar yüz yıllarca, bin yıllarca aynı barbarlıklara maruz kaldılar. Her sorunun, her barbarlığın bir çözüm yolu bulundu elbet. Bu duruma karşı çıkan binlerce direnişçi kadın vardı yavaşatılanları kabul etmeyen. Bu yüzyıla yakışmıyor yaşadığımız gerici doktrinler. Bu egemen zihniyeti ve çürümüş sistemin bize dayattıklarını kabul etmedik! Etmiyoruz! Daha fazla birlikteyiz, daha da güçleniyoruz. Daha çok kadın katılıyor mücadele alanlarına ve terk etmiyoruz sonumuz ne olursa olsun. Biliyoruz faşist iktidarların, halkların demir yumrukları ile indirildiğini. Yakındır o günler, hep birlikte göreceğiz.

Kadınların çığlığını duyun! Efendiler... Duyun ve bakın size sonlarımızı nasıl haykırıyorlar!

Emekçi Kadınlar (EKA)

gitti, parça parça, bağıra bağıra...

Bu zamana kadar faşizmin tahlilini yapamayanlar, işte faşizm bu gördüğünüzdür. Tayyip efendinin Hitler'i ağzına dolması boşuna değildi. Su katılmamış sade faşist olduğunu net bir dille söyledi. Daha nice toplu katliamlar yapıp 60 terörist etkisiz hale getirildi diyecekler. Kimyasallarla bu katliamları izlememizi isteyecekler. İzleyin! Alışın! Siz de öleceksiniz diyecekler.

Kadınlar, gençler...

Artık yeter! Hitler faşizmi nasıl Sovyetlerin kararlı, güçlü

kızıl ordusuyla, Stalin'in yumruğu ile devrildiyse bu faşizm de yıkılmak bitmek zorunda. Bu bir zorunluluk. Yaşam hakkımıza sahip çıkmak istiyorsak, devletin faşizmine karşı Kadın İsyân Komitelerinde birleşerek her yeri Stalingrad'a çevirerek kızıl ordunun çelikliği ile mücadele etmeliyiz. Birlikte, savaşarak ve inanarak!

Emekçi Kadınlar (EKA)

Başkaldır Bu Köhne Yaşama!

Yaşamımızda işçi kadınların direnişi, biz kadınlara yol göstermiş, değer katmış ve yolumuza ışık tutmuştur. Çığlıklarımızın ve seslerimizin büyümesine katkı sunmuştur.

Ne yazık ki bunun bedeli de ağır olmuştur, yüzyıllardan beri süregelen ve halen devam eden.

Kadınların yaşam alanları daraltılmıştır; ikinci sınıf insan olarak görülmemek, işkenceye tabii tutulmakta, tecavüze uğramakta, birer cinsel obje olarak görülmekte ve metalaştırılmaktadır.

Bundandır ki berdel edilmişiz. Aşiretler arası kavgayı, kan davalarını sonlandırmak için kadınlarımız kurban edilmiştir.

İstemediği, kendi iradesi dışında, kendisine sunulan yaşama razı olmak zorunda bırakılmış. Bu tür hayatlara sıkça rastlarız.

Sistemin bize dayattığı yaşam, evinde kocana itaat etmen, çocuk doğurman, düşünmemen ve konuşmaman. Kadınların üzerine bir çok sorunlar yüklenmiştir; bunlardan biri de geçim sıkıntısıdır. Yoksullukla mücadele etmeye çalışmıştır. Kadın her koşulda ezilmiş ve sömürülmüştür.

Diğer yandan fabrikalarda, tekstil atölyelerinde işçi kadınlarımız çok komik ücretlerle çalışmaktadır. Erkeklerle aynı işleri yapıp, aynı mesai yapmış olmasına rağmen onlardan daha düşük ücret alırlar. Uygulamanın en belirgin olduğu sektör kuşkusuz tekstil alanlarıdır. Kadının bedenen en çok sömürüldüğü iş alanından biridir. Ağır mesai ve çalışma koşullarına rağmen daha az ücrete tabii tutulduğu sömürü alanlarıdır.

Ne yazık ki cinsel istismara maruz kalmış ve susturulmuştur.

Günümüzde kadın cinayetleri ve tecavüzleri içinden çıkılmaz bir hal almıştır. Gün yok ki kadın ölmesin, tecavüze uğramasın. Sistem de bu durumu, kadınlar üzerinde meşrulaştırmayı ihmal etmemiştir. Bu sebepten dolaydır ki biz kadınlar; kendi yaşam alanlarımızı oluşturmalı ve yaşamımızı inşa etmeliyiz. Kendi yaşam haklarımızı sahip çıkmalıyız. Hiç kimse bizim yaşamımıza müdahale edememeli.

Bazen düşünüyorum; neden yıllardan beri süregelen direnişler var? Kadına yönelik şiddet, cinayet, kimliği, özgürlüğü için var olma savaşı veren halklar nedendir diye düşünüyorum. Eğer bir adaletsizlik, haksızlık yok ise niçin böylesine yaşam mücadelesi veriliyor. Bunlar kendiliğinden var olmadı, hiç bir sebep yok diyoruz.

Evde köleleşmiş, işte emeğiyle sömürülmüş, yok sayılmış bir yaşam ve hep başkaları tarafından üzerimize biçilmiş kıyafetler ne zoruş kadın olmak. Bunu bize reva görmüşler. Çok bedel ödedi kadınlar yaşamın her alanında bizde varız, var olacağız demek için. Kadınlar olarak bu çirkef adaletsiz yaşamı bizler güzel kılacağız bizler güzel yaşatacağız. Düş ile sevgi ile karşılarda olacağız. Okulda, fabrikada, tarlada yaşadığımız tüm alanlarda onurlu bir biçimde karşılarda dikileceğiz. Bu görevi Clara Zetkinlerden, Merallerden, Beritanlardan, Sakinelere ve devrimci onurlu kadınlardan aldık, omuzluyoruz. Onların mücadelesi bizlere ışık olsun.

Egemen zihniyetin en çok korktuğu kadının başkaldırması ve direnmesidir. Sistem de bunu iyi biliyor ki yaşamı var eden kadındır. Kadının güçlü oluşu, onurlu duruşu tabii ki işine gelmeyecektir. Kadının özgürleşmesi bu sistemin ve egemen zihniyetin yavaş yavaş yok olmasıdır.

Ve artık uyan! Senin ellerindir seni var eden.

Ve başkaldır bu köhne yaşama!

Ve başkaldır bu ahıksızlığa! Başkaldır emeğinin sömürüldüğü sisteme! Yeniden inşa et yaşamını. Kök verip filizlenmek gerek dal dal. Ben de varım demek için başkaldır! Sana vurulan zincirlerini kırmak için başkaldır! Bu hayat bizim ayağın kalk!

Bizlere biçilen rollere devam mı edelim yoksa rolleri kendimiz mi belirleyelim?

Karar bizim!

İşçi Bir Kadın

SAVAŞ TEHLİKESİNE KARŞI YA DEVRİM YA ÖLÜM!

Baş tarafı 1. sayfa

Türkiye'nin bu saldırıları açık savaş gerektirir. Öyle bir-iki defalık top ateşi de değil bu. Günlerdir sabahtan akşama kadar aralıksız süren obüs atışları yapıyor. Yetmiyor, açıktan silahlandırılmış dinci faşist sürüsü, mühimmatlarla birlikte sınırdan Azeze, Tel Rıfat'a salınıyor. (Hoş, bu tosunucuların büyük kısmı Rus uçaklarının hedefi oldu.) Her adım, her davranış, her konuşma açık savaş çığırkanlığı. Her sözleri bir provokasyon! Ülkenin başbakanı başka bir ülkeye "alçak, terörist, barbar, şerefsiz..." diye sesleniyor! İnanılmaz ama dil ve üslup tamı tamına böyle!

Durum açık. Mevcut iktidar piramidinin kilit noktalarını tutanlar, haliyle mevcut iktidar, tüm dengeyi yitirmiş durumda. Kürdistan'da uygulanan vahşeti

tarif etmek mümkün değil. Aynı vahşet ve pervasızlık, Suriye'de, savaşı kaybetmekte oldukları Suriye'de sergileniyor. Şu anda sadece Miniğ havaalanı, Tel Rıfat ve çevresi değil, Gri Spi (Tel Abyad) yani Kobane'nin doğusu da, Afrin'in köyleri de bombalanıyor. Hatta bu bombardıman Halep kuzeyindeki Esad birliklerini de hedef alıyor. Yarın bu saldırganlığın Rojava'nın diğer bölgelerine kayması mümkün.

Normal koşullarda mevcut güç ilişkileri hesaba katıldığında Türkiye'nin bu savaşa girmesi beklenmez pek. Ama durum normal değil. İktidar içerde devrimin baskısından, Kürt halkının özverili kahramanca savaşından, iktisadi durumdan ötürü bunalmış. Dışarda gittikçe köşeye sıkışmış, hiçleşmiş. Çıkış yolu arayan dengesiz bir iktidar var.

Bu şartlarda savaş tehlikesi gerçek bir tehlike ve olasılık olarak hemen önümüzde! Bu dinci faşist iktidar alaşağı edilmedikçe, sermaye düzeni tümünden yıkılmadıkça savaş tehdidini gerçek anlamda bertaraf etmek mümkün görünmüyor. Artan baskılarla ülkenin bir açık cezaevine döndürülmesi, kentlerin ağır bombardımanlarla yıkıldığı kanlı bastırma hareketleri, sürekli gözaltı ve tutuklamalar, artan kovuşturma ve soruşturmalar... Ve şimdi Suriye'de kanlı bir savaş macerası! Sermayenin faşist devletinin ve dinci faşist iktidarın bizi getirdiği noktada işte budur. Ya buna boyun eğerez, ya da mevcut düzeni tümünden havaya uçururuz. Ya ileri atılır savaşın ve kazanabiliriz, ya da kan ve barut ateşiyle yok olur gideriz. Sorun önümüze böylesine keskin konulmuş bulunuyor.

Editör

Baş tarafı
1. Sayfada...

...Türkiye ile ağıktan ve sıkı işbirliği bu yöndeki ihtimalleri hiç olmadığı kadar güçlendiriyor. Önce şunun altını çizelim: Ortadoğu'da ve belki de dünyada topyekün bir dünya savaşının kapısını aralayacak bu saldırganlığa Türkiye'yi ABD'nin ittiği yaygın düşüncesi doğru değil. Terzinin doğru olduğunu ileri sürebiliriz: Türkiye, ABD ve NATO'yu, en azından şimdilik hazırlamadıkları, dolayısıyla arzu etmedikleri bir savaşa çekmeye çalışıyor.

Türkiye'nin neden bir dış savaş arayışı içinde olduğuna dair düşüncelerimizi bizi izleyen okurlarımız bilir. Yine de özetle, Türkiye, birincisi, Suriye'de bir dediğini iki etmeyecek dinci faşist bir iktidarı ikame ederek Türkiye devrimini karşı devrimci ülkelerle çevirmek; ikincisi, Kürt halkının özgürlük savaşını tam bir kuşatma altına almak; üçüncüsü, bunların sonucu olarak iç savaş kesin bir zaferle bitirmek için bir dış savaş çıkış yolu olarak görüyor.

Ancak her şey Türkiye'nin ve onunla birlikte

Suudilerin -Katar'ı hesaba katmaya gerek yok, o büyük bir savaş söz konusu olduğunda hesaba katılmayacak kadar önemsizdir- iradesine ve planlarına göre ilerlemiyor.

Bu ikili, ve özellikle Türkiye, ne kadar savaş heveslisi ise onu bu hevesinden alıkoyacak etmenler de o derece güçlü. Onun için topçu ateşi açtı diye "savaş başladı" demek için henüz oldukça erken.

1-ABD, Suriye'de Rusya ve İran'la karşı karşıya gelebileceği bir savaştan kaçındığını dört yıl önceki kimyasal silah provokasyonu sırasında belli etmişti. Suriye'ye askeri müdahalede bulunacak olsaydı o zaman ederdi.

2-ABD bu pozisyonda olunca askeri alanda o olmadan yerinden bile kımlıdayamayacak olan AB ve NATO da Suriye'de doğrudan bir askeri çatışmadan özenle kaçınıyorlar.

Bu nedenlerden dolayı, Türkiye'nin NATO ve ABD'yi savaşın içine çekme çabaları hep sonuçsuz kalıyor. Aksine ABD, bu çabalardan rahatsız olduğunu her fırsatta açığa vuruyor. Kısacası, Ortadoğu'da, Suriye topraklarında bir savaş için Türkiye emperyalistlerin desteğini "çantada keklik" olarak hesaplayamıyor.

SAVAŞIN EŞİĞİNDE

3-Rusya, dinci faşistlerin Suriye'de bir zafer elde etmelerine müsaade etmeyeceğini sadece söylemiyle değil, eylemiyle de yeterince ortaya koydu.

4-Rusya bu kararlılığını sadece dinci faşist katil sürülerine karşı değil Türkiye ve Suudi Arabistan'a karşı da ortaya koydu.

5-İran, Türkiye'ye karşı yatıştırıcı bir üslup kullansa da Esad ve Suriye'nin kendisi için kırmızı çizgi olduğunu Suriye'deki askeri varlığı ve faaliyetiyle ilan etmiş durumda.

6-Savaş alanında Türkiye'nin dayanacağı dinci faşist çetelerin savaş kapasitesinden yoksun oldukları ortaya çıktı. Rusya'nın hava desteğini arkasına alan Suriye ordusu, yanındaki güçlerle birlikte onları silip süpürüyor.

7-YPG ve müttefikleri de Türkiye'nin sahadaki dayanakları dinci faşist sürülere karşı zafer üstüne zafer kazanıyorlar.

8-Bir yandan YPG ve müttefiklerinin Türkiye sınırına doğru ilerleyişleri, diğer yandan Rusya'nın kararlı hava desteğini arkasına almış Suriye ordusunun ilerleyişi Türkiye'nin tüm planlarını suya düşürdü. Türkiye, köşeye sıkışmıştı.

Çıkarılan gürlüğe aldırılmadan durumu so-

ğukkanlılıkla ele alırsak şunu görürüz: Türkiye, kendini sıkıştıran tüm gelişmelere ancak ve sadece uzaktan işe yaramaz topçu ateşiyle karşılık verebilmekte. Emperyalistlerin açık ve kesin desteği olmadan uçaklarını dahi yerinden kımlıdata- mıyor.

Kara gücünü devreye sokma planının olmadığını yemin billah ilan ediyor. Beslediği dinci faşistlerin "imdat" çığlıklarına karşılık veremiyor.

Yıkıcı bir dış savaşın önündeki bu engeller insanlığın büyük bir felaketten korunabileceğine dair umutları artırıyor.

Yine de köşeye sıkışmış kedinin reflekslerinin önceden büyük bir kesinlikle öngörülemezliğini aklımızdan çıkartıyor değiliz.

Yıkıcı bir dış savaşın önlemenin gerçek ve kesin güvencesi faşist devleti yıkacak, sömürücü sınıfın egemenliğine son verecek muzaffer bir devrimdir.

Türkiye ve Kürdistan'da süren iç savaş, bu savaşta Kürt halkının gösterdiği kahramanlık örneği ve bilinç değişimi muzaffer bir devrime inanmamız için fazlasıyla yeterli.

Şimdi devrim zamanı!

Cizre'de Bir Bodrumda Daha Yaşam Savaşı

Cizre'de nefeslerimizi tutmuş "vahşet bodrumu"ndan gelecek haberleri beklerken Cudi mahallesinden benzer bir haber daha geldi.

4 Şubat sabah saatlerinde gelen haberlere göre, bir eve sığınmış, aralarında yaralıların da olduğu 37 kişi bulundu. Ve evin üst katına yapılan top atışları sebebiyle 9 yaralı yanarak hayatını kaybetti, 25 kişi yanıklarla halen binada bekliyor...

Binanın etrafı zırhlı araçlarla sarılı, alışıldık şekilde içeriye "teslim olun" çağrıları yapılıyor. "Vahşet Bodrumu" nun merdivenleri çökmeden evvel üst katlarda kalmış olan Cizre Halk Meclisi Eşbaşkanı Mehmet Tunç, burada ve dışarıya bilgi vermeyi sürdürüyor. Burada yine insanlar binanın bodrumuna sığınmış durumda. Evin üst katlarının yoğun top atışları nedeniyle yandığını ve bodruma isabet eden topun açtığı delikten yangının bodrumun bir odasına da sıçradığını, bu odada kalan durumları ağır 9 yaralının yanarak can verdiğini söyledi Tunç.

Bodrumda yangının son bulunduğunu fakat binanın 3 ve 4'üncü katında hala dumanların yükseldiğini belirten Tunç, "Diğer 28'i yaşıyor ama aralarında yanmış olanlar da var. Bu şartlar altında bir gün daha yaşayamazlar. Dış macunu vardı onları sürdük yaralarına. Yukarı yanarken havan topunun delik açması ile içeri yangın sıçradı. Ve bir odada bulunan 9 ağır yaralı yandı. 4-5 damacana vardı. Arkadaşlarımızın üstüne döktük. Bodrum katı iki daireden oluşuyor. Biz diğer daireye geçtik. Havanı topu atışları devam ediyor. Evin önünde zırhlı araçlar dolaşiyor. Bu zamandan sonra yaşamımızı yitirirsek infazdır"

dedi.

HDP heyeti, Sağlık Bakanlığı'na yanan binaya ambulans gönderilmesi için başvuruda bulunduğundan sonra bina bombalanmaya başlandı, ardından 9 cenaze ile 25 yaralının bulunduğu bina ile iletişim kesildi.

4 Şubat günü Cizre'de yanarak yaşamını yitiren 9 kişiden 6'sının isimleri netleşti. Şervan Adıgüzel, Ercan Pişkin, Muhammet Özkül, Nizar İsrırgan, Cengiz Sansak ve Ramazan Çömlek.

Binada bulunan isimleri öğrenilebilen diğer yaralılar da, Fidan Dadak, Fedek Çağdavul, Servet Çörek, Yasemin Çıkmaz, Serdar Özbek, Mehmet Atlan, Hasan Ayaz (13 yaşında) Ekrem Çevirgen (14 yaşında) ve Abdülkerim Oruç.

5 Şubat günü, binanın dışına çıkan 16 yaşındaki Abdullah Gün, açılan ateşle katledildi. Böylece binada hayatını kaybedenlerin sayısı 10 oldu. Bu arada aralarında çocukların da olduğu 27 yaralının çoğunun el ve yüzlerinde de ağır yanıklar olduğu öğrenildi.

Mehmet Tunç, yaralıların alınması için çağrı yaparak, "Bazı yaralılar ölmek istiyor. Bunun altından kimse kalkamaz. Abdullah Gün'ün cenazesi hala kapıda. Gidip alamıyoruz. Ben de keskin nişancılar sebebiyle çok fazla arayamıyorum. Çatışmaların sıklığına bağlı sık sık aramaya çalışacağım" dedi.

"Kanımızın son damlasına kadar bu ülkenin, bu toprakların özgürlüğü için, zafere kadar direneceğiz. Teslim olmayacağız. Herkes bilsin; 'beyaz bayraklarla' çıkmayacağız dışarı. Diz çökmeyeceğiz." Mehmet Tunç

Cizre'de Katliam

8 Şubat... Gece saatlerinde, günler boyu ambulans, yardım gönderilmek için çaba gösterilen Cizre'deki bodrumlardan, korkunç bir haber geldi: TRT, 'vahşet bodrumu'ndaki 60 kişinin öldürüldüğü haber verdi...

TRT "Son Dakika" haberinde, devlet güçlerince bir apartmanın bodrumuna operasyon düzenlendiği, 60'a yakın kişinin öldürüldüğünü söyledi. HDP Şırnak Milletvekili Faysal Sarıyıldız, "2 saat önce iki büyük patlama gerçekleşti. Sonrasında böylesi bir iddia ortaya atıldı. Binadakiler yanarak yaşamını yitirenin 9 kişi ve katledilen bir kişi dışında 52 kişinin olduğunu bizimle paylaşmışlardı. Öyle anlaşılıyor ki oradaki binadır. Elimizde net bir bilgi yok. Ama böyle bir vahşet yaşanmış olabilir. Günlerdir mahsur kalan insanların hastaneye taşınmasını istedik. Böyle bir şey yaşandıysa çok büyük katliamdır" dedi. Sarıyıldız, görgü tanıklarının da saldırı esnasında patlama dışında herhangi bir silah sesinin gelmediğini aktardığını da belirtti.

Gece saatlerinde, askere ait sosyal medya hesaplarında yakılarak katledilenlerin resimleri dolaşmaya başladı ve olayın ayrıntıları ortaya çıkmaya başladı. Devlet güçlerinin, cenazeleri Cizre Devlet Hastanesi'ne getirdiği öğrenildi. Öğ-

renilenlere göre polis, hastane çalışanlarını bir odaya kapattıktan sonra infaz ettiği kişilerin cenazelerini hastaneye getirmeye başladı. Ve polisin

sabah saatlerinde hastaneden çok sayıda ceset torbası aldığı da öğreniliyor.

İlerleyen saatlerde Faysal Sarıyıldız, "Binaların ikincisinde çoğu yaralı 62 insan olduğu bilgisi mevcuttu bizde. Onlarcasının katledildiği kesin. Zaten daha önce 9 kişi yakılarak katledilmişti. Bir çocuk kapıda infaz edil-

mişti. Katledilenlerin cenazeleri de bu binada bulunuyordu. Diğerlerinin de dün infaz edildiği anlaşılıyor. Petrol'ün arkasındaki evde 30'a yakın kişinin yanmış halde bulunduğu bilgisi bize ulaştı" dedi.

Şırnak Valiliği ise sabah saatlerinde açıklama yaparak, "İlimiz Cizre ilçesinde Bölücü Terör Örgütü mensuplarına yönelik devam eden operasyonda, 10 terörist etkisiz hale getirilmiştir" dedi.

Dün akşam saatlerinde TRT "60 terörist etkisiz hale getirildi" derken, burjuva medya ilerleyen saatlerde haberi "30 terörist etkisiz hale getirildi" diyerek vermişti.

KCD-E, yaşanan bu katliama karşı Avrupa'da yaşayan Kürdistanlıları sokağa çıkmaya çağırdı. Avrupa'nın pek çok şehrinde Kürt halkı sabaha kadar eylemler yaptı. Meydanlar dolduruldu, Fransa'da Türk konsolosluğunda Türk bayrağı indirilerek YPG bayrağı çekildi.

Cizre'de Yeni Bodrumlar Yeni Katliamlar

Devletin saldırısı altındaki Cizre'de halk hayatta kalabilmek için bir araya toplanmış durumda. Evleri yıkılmış, mahallelerini, topraklarını terk etmek istemeyen kadın, erkek, genç, yaşlı Kürt halkı, saldırı altındaki binalarda, binaların bodrumlarını sığınak olarak kullanıyor. Bunu yeni yeni ortaya çıkan "bodrum"lardan öğreniyoruz. Ve her yeni gün, devletin buralara yönelik saldırılarını, katliamlarını izliyoruz.

Ve 10 Şubat sabahı yeni bir vahşete tanık oluyoruz. Cizre'de 3. bir bodrum'da 25 kişi daha yakılarak katledildi...

Yakılarak katledildi... "Vahşet" kelimesi, "katliam" kelimeleri anlatmaya yetersiz kalıyor yaşananları. Cudi mahallesindeki iki bodrumda onlarca kişinin katledilmesinin dehşeti ve öfkesi üzerimizdeyken, Cizre'nin Sur Mahallesi'nde bir evin bodrumunda kalan yaklaşık 50 kişiden, 20-25'inin yakılarak katledildiği öğrenildi, sağ kalan diğer yaralılar da katliamla yüz yüze.

Bodrum'da mahsur kalanlardan,

HDP Milas eski İlçe Eşbaşkanı Derya Koç'un babasını aradığı ve "Şu anda burada mahsur kalan 20-25 kadar arkadaşımızı yakarak katlettiler. Diğerlerini de infaz etmeye çalışıyorlar" dediği öğrenili-

liy. İlerleyen saatlerde olayın ayrıntıları da öğreniliyor. Cizre'nin Sur Mahallesi'nde bodrumunda 45 yaralının bulunduğu binaya tanklardan top mermisi,

bomba atarlarla yapılan saldırılarla binanın üst katları yıkılmış ve bodrumunun bir bölümüne de polis tarafından benzin dökülerek ateşe verilmiş. Burada çıkan yangında yaralılarından 20'si yaşamını yitirmiş.

Derya Koç, dışarıda mehter marşı çalan zırhlı araçlardan binanın içine çeşitli gazlar atıldığını ve nefes alamadıklarını söylüyor daha sonra. "Nefes alamıyoruz. Yaralıların çoğu bacaklarından kollardan yaralı bir yaralı arkadaşımızın gözü çıkmış. Yarası ağır olanlara müdahale edilmezse yaşamalarını yitirecekler" diyor.

Sur mahallesi'nde katliamla yüz yüze olan 20 kişinin isimleri de şöyle: Lokman Bilgiç, Murat Kekin, Sinan Kaya, İbrahim İvrenli, Fırat Malgaz, Orhan Tunç, Meryem Akyol, Mürsel Dalmış, Star Öztürk, Murat Tunç, Abdülislam Turgut, Fatma Demir, Emel Ayhan, Mesut Özer, Abdullah Özgür, Agit Aydın, Derya Koç, Barış Gasir, Sahip Edip, soyadı öğrenilemeyen Ferhat. Ve buldukları bodrum katı yoğun

ateş altında.

Derya Koç'un gelip kendilerini almaları çağrısının üzerine, 10 anne, beyaz bayraklarla buraya doğru yürüyüşe geçti. Analar, Nusaybin Caddesi'nde polisler tarafından engellendi.

Bu arada Narin Sokakta birkaç gün önce katliamın yapıldığı binadan 12 kişinin daha cenazesi çıkarıldı. 62 kişinin olduğu bilinen binadan şimdiye kadar 39 cenaze çıkarılmış oldu.

Cudi Mahallesi'nde 94, Sur Mahallesi'nde 45 kişi olmak üzere toplam 139 kişiden şimdiye kadar 66 kişi saldırılarda katledildi.

Burjuva medya ise haberleri, "x sayıda terörist etkisiz hale getirildi" diyerek veriyor.

Gazetemiz yayına girdiği sırada bodrumlarda katledilenlerin sayısı 145 olarak açıklanıyordu. Ve aileler tatmin edecek durumdaki yakılmış ve işkence edilmiş bedenlerden DNA testi içe çocuklarını bulmaya çalışıyorlardı.

YİNE BÖYLE BİR DURUMDA

Umut Çakır

Lafı hiç eğip bükmeye gerek yok. Şimdi somut ve pratik konuşma zamanı.

Son zamanlarda duymaya alıştığımız bazı sözler, bizi böyle bir karşılık vermeye itti. Nasıl sözler? Örneğin şöyle: “Zulümle abad olunmaz”, “Hitler’in de sonunu biliyoruz”, ya da “Bu halk uzun süre savaşa, faşizmle, gericilikle yönetilemez” Ne parlak bir inci ama, sanki 12 Eylül’den bu yana faşizm yok, uzun iç savaş hiç yok. Bitmedi. “Kürdistan devrimi etrafında sınıksız kenetlenelim”, “Hoşnutsuzluğa devrimci bir sınıf hareketi yaratma perspektifiyle yön verelim.” Can sıkıntısından patlama riski boyvermeden, örnekleri bitirelim.

Bütün bu farfaralı laflar, kocaman bir soruyu es geçiyor: Nasıl? Bütün bunları hangi mücadele araçları ve biçimleriyle hayata geçireceksiniz ve önerilerinizin kitle mücadelesinin geldiği aşamaya ilişkisi ne? Emekçiler pratik insanlardır; hele ki devrimin uyardığı kitleler, boş laflarla, parlak incilerle harekete geçmezler. Onlar, öncülerden, “valla gelecek iyi olacak” temennilerinden daha fazlasını bekler. Bir iç savaşta kan oluk oluk akarken, bir enkazın altında kalan yaralıları susuzluktan kendi idrarlarını içeren; kaf dağından kar başlıyayan devrimciler, acı ve alay dolu bir küçümsemeden daha fazlasını hakletmezler.

Oysa, kendi devrim tarihimiz, yüzyıllardır süren proleter devrimler tarihi, neler yapılması gerektiğine dair örneklerle dolu. Yine böyle bir durumda, 1905-1907’de Lenin, somut ve pratik konuşmanın pek çok örneğini sunar. Çarlık, devrim karşısında acizdir; ilhak edilmiş Polonya ve Kafkaslara karşı cezalandırma seferleri düzenlemiş, Yahudiler pogromdan geçirilmiş ve saldırıların boyutu parlamentoyu kapatmaya dek varmıştı. Tüm bu acımasızlığa, vahşete karşı Rusya proletaryası salt protesto amaçlı gösterilere, grevlere katılmak konusunda isteksizlik gösteriyordu:

“Gösteri yapmayacağız dedi işçiler. Genel eylem anı geldiğinde amansız, kesin bir mücadeleye girişeceğiz. Gelen tüm haberlere göre, Petersburglu işçilerin genel düşüncesi buydu. Onlar kısmi eylemlerin ve özellikle de gösterilerin, 1901 yılından (geniş gösteri hareketinin başladığı yıl) bu yana, Rusya’nın tüm yaşadıklarından sonra güllünç olacağını, politik krizin derinleşmesinin yeniden ‘baştan başlama’ olacağını ortadan kaldırdığını, barışçıl gösterilerin, Aralık’ta keyifle ‘kan içmiş’ olan hükümet için olağanüstü yararlı olacağını kavramışlardı.” (Seçme Eserler Cilt 3, Sf.353)

Kan ve barut kokuları arasında yürütülen sınıflar mücadelesinin katı ve ciddi kuralları vardır. Mücadele bir kez ayaklanma aşamasına varmışsa, bundan sonra her “gösteri” (basın açıklaması miting vb.) umutsuz bir mücadele olarak görülmekten kurtulamaz. Dişine kan değmiş vahşilere umut ve moral vermektense öteye geçemez. Lenin, bir genel ayaklanma çağrısı yapmadan, genel grev çağrılarının bile düpedüz bir suç olacağını vurguladıktan sonra, mücadelenin somut biçim ve organlarını ele alır. Ve günümüzde, Türkiye ve Kürdistan’da her soruna “örgütlenelim, kenetlenelim” laflarından başka çözüm getiremeyen yaygaracıların tersine, askeri bir güç yaratmadan en mükemmel kitle örgütlerinin bile hiç bir işe yaramayacağını belirtir. Lenin, beşerli, onarlı gruplar halinde partili ve partisiz kitleleri kapsayan Drujina’ların (askeri birimleri karşılayan Rusça bir deyim), hükümeti devirmek gibi açık, net bir görevle yükümlenmesini ve bu grupların silahlanma sorunundan bağımsız ele alınmasını önerir:

“Her fabrikada, her sendikada, her köyde bu tür gevşek savaş Drujinalarının örgütlenmesi çağrısı çınlasın. Birbirini iyi tanıyan kişiler, uygun zamanda bu tür birliklerin kurulması işine girişecekler. Birbirlerini tanımayan kişiler ise, eğer bu tür birlikler kurma düşüncesini yaygınlık kazanır ve kitle tarafından gerçekten benimsenirse, savaş gününde ya da savaş arifesinde, savaş yerinde, beşli ya da onlu gruplar kuracaklardır. (...) O halde, işçi ve köylülerin öncüsü, yakın zamanda toprak ve özgürlük için savaşa başlama kararını herkesin öğrenmesine, savaşçı Drujinaları oluşturma gereğini herkesin kavramasına, herkesin ayaklanmanın kaçınılmazlığı ve bunun bir halk ayaklanması olacağı inancıyla dolu olmasına bakalım.” (age. Sayfa 360-361)

Tıpkı bugün bu topraklarda olduğu gibi, o zaman Rusya’da da proleter sınıf partisi, muazzam kitle eylemlerine tek başına yön verecek güçten yoksundur. Fakat, defalarca ayaklanmalardan, genel grev ve gösterilerden geçmiş emekçilerin devrimci iç-görülelerine sonuna dek güvenen Lenin, hiç zaman kaybetmeden, partinin önüne, bu tür savaşçı grupların kurulmasının zorunluluğunu kitle içinde anlatacak ajitasyonu bir görev olarak koyar: Bırakalım her yerde milis çağrıları yankılsın; devrimci kitleler proleter öncünün genel bir silahlı ayaklanmaya gerçekten hazırlandığını bilsin.

Devrimler tarihi, kitlelerin artık partilerden laf değil iş beklemedikleri kritik anlarda, her tür riski alıp harekete geçmeyi bilenlerin zaferleriyle doludur. Yine böyle bir durumda Nîkaragua’da Sandinistler, gösterilerle, grev ve kısmi ayaklanmalarla kaldırımları birer kan gölüne dönen politik krize devrimci bir biçim verebilmek için, Eylül 1978’de, kasaba ve küçük şehirleri kısa süreliğine ele geçirme girişimleri başlattı. Devrimin öncüsü açısından yok olma tehdidi barındıran bu cüretli adım, şurada burada dağınık biçimlerde süren isyanlara, gösterilere örgütlü biçim kazandırmakta olağanüstü başarı kazandı. Ve çok değil, 9 ay sonra Sandinist Cephe genel bir saldırı başlatıp zafere ulaşacak güce erişti.

Yine böyle bir durumda, tek bir kişide somutlaşan despotluğa, ikibin yıllık Şah hanedanlığına karşı ayaklanan İran halkları, ancak ve ancak somut ve açık bir hedef etrafında birleşmenin mümkün olduğunu kanıtlıyordu. Şah’a Ölüm, devrimin temel sloganı haline almıştı. Bugün bu topraklarda olsa olsa, AKP’yi geriletmekten öte hiç bir umudu olmayanların, neden tüm emekçi halkların bir araya gelemediğine kafa patlatmaları anlamsız; onlar, bu ufuksuz varlıklarıyla, sessizliğini uzamasına katkı sunuyorlar. Oysa, Haziran’dan bu yana bir dizi gerçek kitle ayaklanmalarından, silahlı isyanlardan ve kentleri yerle bir eden savaşımardan geçen halklar, tüm bu kısmi kavgaları eşgüdümlü hale getirecek somut ve pratik adımlar olduğuna dair kesin bir kanaate varmak ister. Tıpkı, 2011’de devrimin ilk zaferini kazanan ve bugünlerde ellerinden çalınan evrimi yeniden ele geçirmeye çalışan Tunus halkı gibi. O zamanlar halkı tüm kent meydanlarında yüksek voltajlı elektrik akımı gibi etkileyen slogan, “Senin Mezarını Kazıyoruz Bin Ali!” olmuştu.

Bu satırlar yazılırken, Cizre’de bir bodrum’da 28 insan günler boyu adım adım can çekişerek katlediliyordu. Ve artık, günlük demokratik basınla Türkiye’nin sessizliğinden çok, Kürt halkının bu vahşete karşı neden hala genel bir isyanla karşılık vermediği tartışılıyordu. Türkiye emekçi sınıflarının sessizliğini, halkın faşizme teslim olmasına yoran; korku ve baskıyla sindirilmesine, örgütsüzlüğüne, faşist basının yalanlarına kanacak denli bilinçsiz oluşuna, vicdani ve insani körlüğüne bağlayanlara şimdi sormak gerek: Kürt halkı da mı bilinçsiz, örgütsüz, vicdandan yoksun? Hayır! Kürt halkı, onyıllar boyu en sert kavgalarda düşmanın gözüne korkusuzca bakmayı bilen bu devrimci halk, durumun ciddiyetini kendi öncülerinden daha iyi anlamıştır; onun beklediği, hükümeti geriletmeye veya barışa ikna etmek değil, iktidarın yıkılması için amansız bir mücadeleye hazırlanma; şurada burada en çetin biçimlerde süren kent savaşlarını birbirleriyle uyum içinde yürütecek hedef ve araçlara ulaşma istek ve iradesidir.

Birleşik devrimin şu an en örgütlü, en mücadelecisi kesimini oluşturan Kürt halkının bu durumu ortadayken, halen daha Türkiye halklarına, soyut adalet, örgütlenme ve kenetlenme çağrıları ile, devrimci bir sınıf yaratma (yani her şeye sıfırdan başlama) ya da olmadı, Hitler’in hazin sonunu hatırlatıp rahatlatmayla eyleme geçireceklerini sananlara bir çift lafımız var: Korku ve umutla dolu bir kuru bağıştıktan çıkan sestense başka, söyleyecek bir lafımız yoksa en iyisi susun.

Hukukçular Da Cizre’ye Giremedi

5 Şubat Cuma günü avukatlar olarak İzmir’den Diyarbakır’a gittik. Diyarbakır Barosu’nun ayarladığı araçla

Mardin/ Nusaybin üzerinden Cizre’ye geçmeyi istiyorduk.

Nusaybin’e öğle saatlerinde vardık. Nusaybin’de Mitanni Kültür Merkezi’nde toplandık. ÖHD, ÇHD, MHD ve çevre barolardan yaklaşık 50-60 arası avukat toplanmıştı. Kültür merkezinde, avukatlardan başka insanlar ve gruplar da vardı. Barış bloğundan, gönüllü sağlıkçı ekibinden insanlar da nöbetteydi.

Nusaybin’den öğle vakti araçla hareket ettik. Bölge halkından da gelenler vardı. Yolda askeri araçlar bizi durdurdu. Geçmemize izin vermediler. Dağılmadığımızı görünce de gaz sıkıldılar. Hepimiz yolun sağ tarafındaki boş araziye atlayıp tel örgülere doğru uzaklaşmaya başladık. Daha sonra gaz atışları azalınca araçlara doğru koştuk. Nusaybin’e dönüp tekrar kültür merkezinde toplandık.

Kültür merkezinde toplantı aldık. Geceyi orada geçirme kararı aldık. Yarın tekrar Cizre’ye doğru yeniden yola koyulacaktık. Sabah erken saatlerde İçişleri Bakanlığı’na, Başbakanlığa, Kaymakamlığa geçiş için gerekli izin talebi dilekçelerini fakslayacaktık.

Sabah olunca kültür merkezinde toplandık. Bu sefer avukatlar olarak ayrı gidecektik. Yanımızda Cizre’deki yaralılarından bazılarının anneleri de vardı. Giderken çok sorun yaşamadık. Bir kere kimlik kontrolü oldu. Devam ettik yola. Cizre yakınlarına geldiğimizde durdurulduk. Artık daha ileri gitmemize izin verilmiyordu.

Orada basın açıklaması yaparak Nusaybin’e geri döndük.

Devrimci Hukukçular

Yaralıları Almak İsteyen Halka Polis Saldırdı

Cizre’nin Sur Mahallesi’nde dün 22 kişinin yaşamını yitirdiği ve 23 yaralının ambulans beklediği bodrum bulunduğu binaya ambulansların gitmemesi üzerine 11 Şubat öğle saatlerinde halk harekete geçti.

Aralarında binada bulunan yaralıların yakınları, HDP Şırnak Milletvekili Faysal Sarıyıldız’ın da bulunduğu 50’ye

yakın kişi Cizre Belediyesi yakınında toplandı. Ardından Sur mahallesine doğru yürüyüşe geçmek isteyen kitlenin önu sokak başında bir çok zırhlı araçla kesildi.

“Vahşet Bodrumu”ndan Cenazeler...

çırpmışlarını... “Suu” inlemeleriyle beraber ard arda gelen ölüm haberleri... Ve çaresizliğimiz...

30 Ocak’ta yapılan operasyondan sonra oradan iyi haberler alamayacağımızı istemesek de biliyorduk. Ve 12 Şubat günü, binada 19 gün boyunca yardım bekleyen 15’i yaralı 26 kişinin infaz edildiği ortaya çıktı...

Mahallede başka evlerden de çıkan 13 cenaze ile birlikte toplam 39 cenaze Cizre Belediyesi’ne ait ambulanslarla Devlet Hastanesi’ne kaldırıldı.

Son dört gün içinde Cudi ve Sur mahallelerinde gerçekleştirilen katliamlarda 3 bodrumda infaz edilen ve cenazesi hastaneye kaldırılanların sayısı 110’a çıkmış oldu.

Saldırılarınız Yıldırımayacak

Aylardır Kürdistan’da bir savaş yürüten devlet, savaşı her yönüyle sürdürüyor. Kendisine boyun eğmeyen bir halkı bebeklerinden yaşlılarına, kadınlarından sakatlarına kadar katletmekte sakınca görmeyen devlet, cenazelere dahi işkence etmeyi sürdürüyor.

Haftalarca sokakta kalan cenazeler, panzerde sürüklenen genç bedenler, çıplak teşhir edilen kadınlar...

11 Şubat günü yeni bir vahşete daha imza attı güvenlik güçleri. JÖH-PÖH adla-

Hukukçular Ve Yaralı Aileleri Cizre’ye Doğru Yola Çıktı

Cizre’deki saldırılara, “vahşet bodrumları”nda mahsur kalan yaralıları ulaşmak için hukukçular yollardaydı bu sefer. Müvekkillerine ulaşmak isteyen Özgürlükçü Hukukçular Derneği (ÖHD) ve Mezopotamya Hukukçular Derneği (MHD) üyesi avukatlar ve yaralıların aileleri 6 Şubat sabahı Nusaybin’den Cizre’ye doğru yola çıktı.

Hukukçular yola çıkmadan önce Mitanni Kültür Merkezi önünde yaralı aileleri ile birlikte açıklama yaptı. Yolun açılması için taleplerini Mardin Valiliği’ne ilettiklerini söyleyen avukatlar, “Yolu açın, gidelim müvekkillerimiz yaralı mı değil mi, görelim. Mahkemeye gereken delillerimizi sunalım” dedi.

Araçlarla Nusaybin’den Cizre’ye doğru giden avukatlar ve aileler, Cizre girişinde zırhlı araçlarla yolu kapatan asker ve özel hareket polisleri tarafından durduruldu. Kente girişlerine izin verilmeyeceğinin belirtilmesi üzerine hukukçular duruma tepki göstererek yaralı müvekkillerinin sağlık durumlarının kritik olduğunu ve yaralıları almak istediklerini söyledi.

Avukatlara asker ve özel hareket polisleri, “Kaymakamın emri Cizre’ye girişler yasak” diyerek engel oldu. Avukatların konuya ilişkin belge istemeleri üzeri ise belge verilmeyerek, “Bu şifahen söylenen bir şey, belge filan vermiyoruz. Gitmediğiniz takdirde müdahale edeceğiz” dedi. Bunun üzerine avukatlar Nusaybin’e dönme kararı aldı.

Yaralı yakınları da duruma tepki göstererek, tek isteklerinin Cizre’ye girebilmek olduğunu söyledi.

Cizre’ye ulaşmak isteyen sağlıkçılar da bir kez daha engellendi, aralarında 3 doktorun da bulunduğu 7 gönüllü sağlıkçının bulunduğu ambulans, Midyat çıkışında “evrak eksikliği” gerekçesiyle bağlanmaya çalışıldı.

Polis ve asker, yaralıları almak için yürüyüşe devam etmek isteyen halka gaz bombaları ile saldırdı. Saldırıda bir çok kişi yoğun gazdan dolayı fenalaştı.

Yürüyüşçüler Cizre Belediyesi ci-varına dönmek zorunda kaldı.

Kısa bir süre sonra da DBP PM üyesi Mehmet Yavuzel, Azadiya Welat Gazetesi Yazışleri Müdürü Rohat Aktaş, üçüncü vahşet bodrumunda bulunan Derya Koç ve Fatma Demir’in aileleri, Nusaybin’den Cizre’ye doğru hareket etti. HDP milletvekilleri Tuğba Hezer ve Ali Atalan’ın da eşlik ettiği aileler Cizre’ye girmeye çalıştı.

AİHM’de Timsah Gözyaşları

Cizre, Sur, Silopi, Nusaybin... Kısacası sokağa çıkma yasaklarının ve ablukaların, katliamların yaşandığı şehirlerde, bu yasakların kaldırılabilmesi için başvuru yapmışlardı, reddedildi. Yaralanan ancak asker ve polislerin hastaneye kaldırılmasına, müdahale edilmesine engel olduğu sokakta yatan yaralıları için başvurular yapıldı, olumlu cevap verildi de bir kişi dışında hepsi hayatını kaybetti. Adı “Vahşet bodrumu”na çıkan, yaralıların sığındığı binalara sağlık hizmeti götürülmesi, cenazelerin alınabilmesi için başvuruldu, reddedildi.

Evet, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nden (AİHM) bahsediyoruz. Kollarını kavuşturmuş, sinemada film izler gibi TC’nin Botan’da yaptığı katliamları izleyen AİHM’den.

Ve AİHM, 12 Şubat günü, TC’den yaşananlar hakkında 15 Şubat’a kadar izahat vermesini istedi!!!

Haftalar boyunca hukukçuların tüm başvurularına rağmen en ufak bir şey yapmayan, yaralılarla ilgili bireysel başvurulara da utanma belasına “tedbir kararı” veren AİHM, adet yerini bulsun diyerek Türkiye’ye “söz ne yaptınız?” diye soruyor.

Aylardır Türkiye’nin yaptığı katliamı, soykırımı, Avrupa’ya da diğer emperyalist devletlerden bağımsız yaptığını düşünen var mıydı bilemeyiz ama, bu olay da emperyalist güçlerin plan ve projelerinden bağımsız olamaz.

ayrı kadına ait olduğu görülüyor. Birinde kadının göğüs kısmına işkence edilip bıçakla kesildiği, ikinci fotoğrafta kadının baldır kısmının bıçakla kesildiği ve işkence edildiği görülüyor.

Kadınlar bunun için bugün Kürdistan’da pek çok yerde eylemler yaparken, “Yapılan her katliam, her tecavüz, her işkence bizlerin kendimizi savunmak için daha mücadelecisi olmamıza yol açıyor” dediler.

Savaşta ancak cenazelere uyguladıkları, kadınların ölü bedenlerine uyguladıkları işkencelerle sürdürebilecek duruma gelen devletin bu saldırıları da ne özgürlüğü için ayağa kalkan bir halka boyun eğdirebilecek ne de kadınları korkutacak evlerine döndüremeyecektir. Yok olacaktır.

rına kullanılan sosyal medya hesaplarından, Cizre’de katledilmiş kadınların çıplak fotoğrafları yayınlandı.

Boyun eğdiremedikleri bir halka her tür saldırı ve işkenceyi reva gören devlet, bu defa da kadını bedeni üzerinden, kadın “namusu” üzerinden saldırıya çalışıyor.

Geçtiğimiz aylarda kadın gerilla Ekin Wan’ın bedeninin çıplak sergilenmesi, halklarda “Ekin Wan Onurumuzdur” denerek karşılanmıştır.

Bu defa da kimliği bilinmeyen iki kadının çıplak teşhir edilmesi de büyük tepkilerle karşılandı.

Yayınlanan 2 fotoğrafta görüntülerin 2

Cizre İçin Çağrıya Polis Saldırısı

İstanbul Emek ve Demokrasi Platformu Cizre'de yaşanan devlet saldırıları sonrası bodrum katında kalan yaralıların kurtarılması ve devletin katliamların durdurulması için, 4 Şubat günü Galatasaray Meydanı'na toplanma çağrısı yaptı. Yüzlerce kişinin katıldığı basın açıklamasında "Cizre'deki Vahşeti Dururun, Yaralıları Kurtarın" yazılı pankart ve dövizler açıldı.

Basın açıklaması için kitlenin dövizleriyle toplanmaya başlamasından itibaren polis sık sık basın açıklamasına izin verilmeyeceğini belirterek pankart ve dövizlerin kaldırılması duyurusunu yaptı. Kitleye dövizlerin kaldırılmaması halinde müdahale edileceği uyarısının yapılması üzerine kitle "Cizre Halkı Yalnız Değildir", "Diren Cizre İstanbul Seninle" sloganları atmaya başladı.

Polisin kitleyi dağıtma çabasına ve saldırı tehdidinde rağmen basın açıklaması okunmaya başlandı. Bunun üzerine sivil polisler yere açılmış olan pankartı alarak, büyük bir kinle parçalamaya çalıştı. Kitle buna cevaben "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Cizre Halkı Yalnız Değildir", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganları atmaya başlayınca, polis yoğun gaz bombası, plastik mermi ve tazyikli su ile kitleye saldırarak Tarlabası ve Tünel yönüne sürüldü.

Yoğun plastik mermi atışları nedeniyle yaşanan arbede sırasında muhabirler de yaralanırken, 13 kişi de gözaltına alındı. Kitle yoğun saldırıya rağmen İstiklal Caddesi üzerinde toplanmaya çalıştı. Bu toplanmalara da polis gözaltı tehditleri ve tartaklamalarla müdahale etti. Hazzopulo Pasajına giren bir grubun İstiklal Caddesi'ne çıkarak "Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganı atması üzerine polis tekrar saldırdı. Bu sırada halkın engellemelerine rağmen yine gözaltılar yaşandı.

"Cizre'de Yanan İnsanlıktır. Onuruna Sahip Çık"

Cizre'de yapılan katliamı protesto etmek için HDP, HDK ve KJA'nın çağrısıyla 8 Şubat akşamı Galatasaray Meydanı'nda toplanan binlere polis saldırdı. Yoğun polis ablukası altında başlayan eylemde "Cizre'de Yanan İnsanlıktır. Onuruna Sahip Çık" pankartı açıldı.

Okunmak istenen basın açıklaması sırasında "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganı atıldığında polis, "yasadışı slogan atmanıza izin veremem" diyerek kitleye gaz bombası, plastik mermi ve tazyikli suyla saldırdı.

Cizre Katliamı Antakya'da Protesto Edildi

Devletin katliamları Cizre ile devam ediyor.

Katliamı protesto etmek için 8 Şubat akşamı Antakya'da HDP'nin çağrısıyla Uğur Mumcu Bulvarı'nda toplanıldı.

Kitle toplanmaya başladığında polis HDP eş başkanını eylem hakkında görüş-

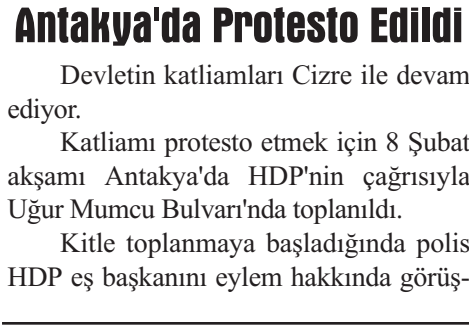
mek için yanına çağırdı, kitlenin duyurduğu güzergahtan gidilecekse gözaltına alınacakları tehdidinde bulunuldu. Kitle sloganlar eşliğinde yürümeye başladığı sırada polis yolu kapatarak tehditlere devam etti. Bir süre tartışmadan sonra basın açıklamasının yapılacağı alana doğru yürüyüş başladı.

Basın açıklaması okunduktan sonra oturma eylemiyle açıklama sona erdi.

Mücadele Birliği \ Antakya

Aurupa'da Katliam Protestoları

Cizre'de yaşanan devlet katliamı, Avrupa'nın pek çok şehrinde protesto edildi. Gece saatlerinden itibaren konsoloslukların önünü dolduran Kürt ve Türk halklar, TC'nin katliamı protesto etti, konsolosluklar, TV merkezleri, havaalanları ve parlamento binalarını işgal etti.

Gece Fransa'nın Bordeaux kentinde, Türk konsolosluğu önünde toplanan Kürdistanlılar, binanın içine girdi, Türk bayrağını indiren gençler, yerine KCK bayrağı astılar.

8 Şubat öğle saatlerinde Paris'te, Türkiye Büyükelçiliği önünde toplanan halklar, Fransa'ya seslenerek, "Bu insanlık suçu karşısında sessizliğiniz ortaklığımızdır" dedi. Protesto eylemine saldıran polis, çok sayıda kişiyi gözaltına aldı.

İngiltere'de de katliamı protesto eden halklar parlamentonun önünü trafiğe kapattı.

Fransa'nın Almanya sınırında AB'nin iki başkentinden biri olan Strasbourg'da yaşayan Kürtler de, Kürdistan'daki katliamlara ilişkin tedbir taleplerini reddeden Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin (AİHM) katliamlara ortak olduğunu belirterek, binayı işgal etmek istedi. Binanın giriş çıkışları kapatıldı, eylem AİHM önünde sürdü. Eylemcilerden oluşan bir heyet, AİHM Başkanı ile görüşerek bir dosya sundu.

Almanya'da da Stuttgart'da toplanan halk, TC'yi protesto etti, eyleme Leninistler de katıldı.

Antep'te Kürt Halkı İle Dayanışma Eylemi

Antep'te emek ve demokrasi güçleri, Kürt halkına yönelik yapılan operasyonları ve yaşanan sokağa çıkma yasaklarını protesto etmek için, 7 Şubat günü Yeşilsu'da toplandı.

Saat 14 00'de basın açıklaması için "Her Yer Cizre Her Yer Direniş", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganlarıyla kitle toplandı.

Basın açıklamasını Antep İHD Şube Başkanı Av. Hasan Önder Sulu okudu. Basın açıklamasında, "Reyhanlı, Diyarbakır, Suruç, Ankara katliamlarının ardından İstanbul Sultanahmet'te yaşanan patlama savaş, kan, nefret ve kinden beslenen alçakça saldırılarının bedelini masum insana ödendiğini bir kez daha gözler önüne sermiştir. Gün yaşananları seyretme günü değil içeride ve dışarıda savaş çığılları atanlara karşı yüksek sesle ve cesaretle 'Öldürülenler bizim çocuklarımız! Yaşasın halkların kardeşliği!' diye haykırma günüdür" denildi.

Açıklama da ayrıca Cizre'de Cudi Mahallesinde aralarında yaralıların da bulunduğu 37 kişinin olduğu bir binada yangın çıkması sonucu 9 kişinin öldüğü ve 25 kişinin de ağır yaralı olarak binada bekletilmesine değinilerek, katliamlara karşı sessiz kalmayacağı söylendi.

Eylem, herkes katliamlara karşı sessiz kalmamaya çağrılarak, mücadeleye devam sözleri verilerek sona erdi.

**7 Şubat Pazar günü
Çiğli'de üst geçide
"Katliamlara Karşı
Şimdi Devrim
Zamanı!
Mücadele Birliği"
pankartı asıldı.**

Slogana Gözaltı

İzmir Barış Blok'u Cizre'de ve Kürdistan'ın birçok bölgesinde yapılan katliamları ve vahşet bodrumunda yaşananları protesto etmek amacıyla 8 Şubat Pazartesi günü saat 18.00'da Alsancak Türkan Saylan Kültür Merkezi önüne eylem çağrısı yaptı.

Barış Bloğu'nun çağrısına yanıt veren onlarca kişi polis tacizi altında toplandı. Kitlenin "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganı atması üzerine polis, "yasa dışı slogan atıldığı" iddiasıyla basın açıklaması henüz okunmamışken kitlenin etrafını sararak darp ve işkence ile aralarında KESK Dönem Sözcüsü, İHD ve HDP yöneticilerinin de bulunduğu toplam 46 kişiyi gözaltına aldı.

Polis, DİHA muhabirleri Selman Çiçek ve Serfiraz Gezgin'in görüntü almasına izin vermedi ve gözaltına almak istedi. Çiçek ve Gezgin bir süre polisler tarafından alıkonulduktan sonra serbest bırakıldılar. Gözaltına alınan 46 kişi Çankaya TEM Şube'ye götürüldü.

9 Şubat günü savcılığa çıkarılan 46 kişiden 38'i serbest bırakılırken 8 kişi tutuklama talebiyle mahkemeye sevk edildi.

Atılan tek bir slogana bile tahammülü olmayan, "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganı atıkları için onlarca kişiyi gözaltına alan devlete tekrar sesleniyoruz. Kürt halkıyla atışten köprüler kurmaktan vazgeçmeyeceğiz. Katilsiniz, yıkılacaksınız!

Katil Devlet Hesap Verecek!
MÜCADELE BİRLİĞİ - İZMİR

Basel'de Cizre Protestosu

TC'nin Cizre'de gerçekleştirmiş olduğu katliamı protesto etmek için 8 Şubat günü, İsviçre'nin Basel kentinde bir eylem gerçekleştirildi.

Dreirosen Park'ta toplanan kitle yürüyüşe geçerek Kürdistan'daki katliamları protesto etti. "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Türk Ordusu Kürdistan'dan Defol", "Biji Berxwedana Cizre" sloganları eşliğinde Claraplatz'a gelen kitle, burada basın açıklaması yaptı.

Basın açıklamasında DEM-KURD Eş Başkanı, devletin gündür Kürt halkını katlettiğini, halkın büyük bir direnişle karşılık verdiğini söyledi ve "Kürdistan'da halka boyun eğdirmeyen devlet, bodrum katında sıkışmış insanlara yardım girişimlerini çeşitli bahanelerle engelledi. Günlerdir bodrum katında mahsur kalan insanları katletti" dedi. Eşbaşkan, Kürt halkının tüm bu katliamlara rağmen direnmeye devam edeceğini söyledi ve konuşmasını İsviçre'de yapılacak olan eylem duyurularıyla sonlandırdı.

Basel'den Leninistler

KÜRESELLEŞME KÜRESELLEŞME DEDİKLERİ

Ali Varol Günel

Fazla değil 20 yıl öncesine kadar, dünya üzerinde bir küreselleşme yandaşlığı furyası ortalığı kasıp kavuruyordu. Sosyalist dünya sisteminin dağılmasından hemen sonra sökün eden "teori"ler, "tarihin sonu", yanı sıra "ideolojilerin sonu"nu ilan ediyor, küreselleşen dünya artık sınıf savaşımından vb bahsedilemeyeceğini vaazediyor, adeta müteveffa Kautsky'nin ultra emperyalizminin ruhunu çağırırçasına "yeni emperyalizm"den dem vuruyorlardı. Öyle ki, buna karşı olmak gericilikle, tutuculukla vb özdeşleştiriliyor; "yeni dünya düzeni" dedikleri şeyi dillerine dolamayanları, gelişmeleri anlamamakla, teoriden bihaber olmakla eleştiriyorlardı.

Küreselleşmenin bir yönü, dünya üzerinde üretilen mal ve hizmetlerin, sermayenin, bütün sınırları anlamsızlaştıracak denli hızlı yayılması iken bir diğer yönü de "çok kutuplu dünya"nın yerini "tek kutuplu dünya"nın almasıydı. Birincisi, ekonomik gelişmenin zorunlu bir sonucu iken, ikincisi emperyalist-kapitalist sistemin ekonomik ilhakının açık bir göstergesiydi. Teknolojinin, özellikle de bilgisayar teknolojisinin gelişimi, hem sermayenin dolaşımını hızlandırmış, hem de internetin bulunmasıyla sıkça vurgulandığı gibi "dünya küçük bir köy"e dönüşmüştü. "Üretici güçlerin, içerebildikleri bütün gelişme düzeylerini tüketme"diklerine dair bir yanılsama bile hasıl olmaya başlamıştı. Ama gelin görün ki, "küçük bir köy"e dönüşen dünya bir türlü durulmak nedir bilmiyordu. 20.yüzyılın perdesi inerken "tarihin sonu"nu ilan edenler, 21.yüzyılın perdesi açılırken, "bu yüzyılın ayaklanmalar yüzyılı olacağını" ilan etmek zorunda kaldılar. Kapitalist sistemin kriz döngülerinin arasının uzayacağını, eskiden olduğu gibi döngülerin onar yıllık kısa aralıklarla değil 50-60 yıllık uzun aralıklarla kendini göstereceğini ileri süren Kondratyef'in geçen yüzyılın ortalarında öne sürdüğü "uzun dalga teorileri"nin yeniden moda hale gelmesiyle buharlaşması aynı anda oldu.

Küreselleşme kendini en fazla, gelir dağılımı eşitsizliğindeki artışta gösterdi; yoksullaşma ve işsizlik hızla küreselleşti. Bunun sonucu olarak "yeryüzünün lanetlileri", "baldirıçplaklar" emperyalist-kapitalist sisteme karşı, dünyanın her yerinde isyan etmeye, ayaklanmaya başladılar. 1999'da Seattle'da başlayan eylemler, kısa sürede emperyalist metropollerde de sokak savaşlarına dönüştü; Seattle'lı Cenova, onu Arjantin'deki Piqueteros ayaklanması izledi; yine aynı süreçte Brezilya'nın Porto Alegre kentinde toplanan "Dünya Sosyal Forumu", emperyalist-kapitalist sisteme karşı açık bir meydan okumayı. "Başka Bir Dünya Mümkün" sloganıyla sokağa çıkan milyonlarca insan, dünyadaki milyarlarca insanın duygularına tercüman oluyordu aynı zamanda. Endonezya'da başlayan ayaklanma, Rusya'ya sıçırıyor, Filistin'de İsrail siyonizmine karşı başlatılan II.İntifada, halklara umut oluyordu. Kapitalist sistemin bekasını ilan edenler, şimdi bir sıçramalı çöküş süreciyle karşı karşıya olduklarının farkına varmış bulunuyorlardı. Ne IMF reçeteleri, ne Dünya Bankası'nın yardım fonları kapitalist sistemi krizden kurtarabiliyordu. Emperyalist-kapitalist sistem çözümlü işçi sınıfı ve emekçi halklara karşı savaş ilan etmekte buldu. İmparatorluk hevesinde olan ama ciddi bir hegemonya kriziyle karşı karşıya olan ABD, 11 Eylül provokasyonu ile 3.Dünya Savaşı'nı başlattı. Küreselleşme artık ekonomik ve askeri ilhakla devam edecekti. Emperyalist-kapitalist sistemin önündeki tüm çitler kaldırılacak, bunun için milyonlarca insanın kanını dökmekten geri durmayacaklardı. Fas'tan Hindistan'a kadar uzanan bir alan için Büyük Ortadoğu Projesi'ni ilan eden dönemin ABD Dışişleri Bakanı Condelleza Rice, milyonlarca insanın ölümünü, "göze alınması gereken bir bedel" olarak gördüklerini söylemekte bir beis duymuyordu.

Afganistan ve ardından Irak'ın işgaliyle başlayan süreç, ivmesinde bir düşme olsa da bugün değişik şekillerde sürmektedir. Bütün dünya üzerine yayılmış olan iç savaşlar, küreselleşmenin geldiği boyutu gösteriyor. Küreselleşen aynı zamanda ekonomik ve siyasi krizdir. Emperyalist-kapitalist sistemin entegrasyonu, artık devrimleri de dünya ölçeğinde bir olgu haline getirdi. Şimdi artık dünyanın herhangi bir yerinde herhangi bir kapitalist ülkede küçük bir kıpırdanış, kilometrelerce uzakta depremler yaratabiliyor. Bizim "sıçramalı çöküş" dediğimiz şeye, burjuva ekonomi ve toplumbilim yazarları "kelebek etkisi" diyorlar; ya da "Atlas okyanusunun bir ucunda biri hapşırarak olsa, diğer ucundakilerin nezle olacağı" şeklinde bir benzetmede bulunuyorlar.

Bugün küreselleşme kendini en fazla ekonomik bir kriz olasılığından duyulan korkuda gösteriyor. Kapıdaki yeni krizi savuşturmak için bu defa Keynesyen çözümlerin de kar etmeyeceği anlaşılıyor. Üretim sektörünün tıkanıdığı, aşırı üretimin yapısal bir krizi tetiklediği bir ortamda insanların tüketime özendirilmesinin belli geçen yüzyılın ikinci çeyreğinde bir karşılığı olabilirdi; ama bugün bunun da kapitalizmin ölümcül yarasına bir merhem olmayacağı anlaşılıyor.

Küreselleşme denilen olgu, artık Berlin Duvarı'nın yıkılışı ile değil, kıyılarına vuran göçmen çocuk ölümleriyle resmediliyor. Küreselleşen dünya, yeni devrimlere gebe olduğuna her adımında daha belirgin bir şekilde gösteriyor. Söz sırası şimdi proletaryanın; yeni toplum, ebisini bekliyor.

Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK), akciğer kanseri hastalara ilaç parası ödemek için 'hiç sigara içmemiş olma' şartı getirdi.

Milli Eğitim Bakanı Nabi Avcı'dan atanamayan öğretmenlere: "İlgi çekmek için intihar ediyorlar..."

Heval Mehmet Tunç

lim olmayacağız. Herkes bilsin; 'beyaz bayraklarla' çıkmayacağız dışarı. Diz çökmeyeceğiz. Hayrilerle, Kemallere, Mazlumlara söz verdiğimiz gibi, nasıl ki onlar Esat Oktay'a boyun eğmediler, biz de faşizmin önünde diz çökmeyeceğiz. Doğrudur; biz açız, susuzuz, yaralarımızı kefiyelerle sarıyoruz ama bu teslim olacağımız anlamına gelmiyor. İlk günkü gibi omuz omuzayız, direnişimiz sürüyor..."

Bu cesur insanla yolu kavganın cephelelerinden birinde, zindanda, kesişmiş biri olarak sizlere ondan bahsetmek istiyorum.

Heval Mehmet'le 2013 yılında Kürtçe eğitimi için birleştirilen bir koğuşta karşılaştık ilk olarak. Onda fiziki olarak ilk dikkati çeken uzun boyu ve güçlü yapısıdır. Kürtçenin Botan yöresine ait ağzıyla, ama düzgün bir Kürtçeyle konuşurdu. Neşesi, güler yüzü ve sıcak yüreğiyle hiç tanımasanız bile hemen kaynaşabiliyordunuz onunla. Biz de öyle olduk. Daha ilk karşılaşmamızda onda ki entelektüel bilginin farkına varmıştım. Sonradan ona dair bu izlenimin çok da temelsiz olmadığını anladım. Çünkü Heval Mehmet Tunç tam bir kitap kurduydum. Eline ne geçerse okuyordu demek sanırım yanlış olmaz. Onun gün içinde bu kadar okuması muhtemelen onunla kalan herkesin hemen dikkatini çeker. Ranzasına oturur ve hiç ara vermeden uzun saatler oku-

yabilirdi; okuduklarından -istisnasız hepsinden- defterlerine notlar çekerdi. Öyle ki, not aldığı defterlerin başlı başına bir kütüphane olduğu söylenebilirdi. Yani, bir konuda araştırma yapmanız gerekiyorsa kütüphaneye değil, heval Mehmet'e başvurabilirdiniz. Hemen defterlerini karıştırır, mutlaka size aradığınız konuda notlar çıkarırdı. Ben de Kürdistan tarihi konusunda bir seferinde yardım almıştım.

Hep onun böyle ranzada, hiç kıvılcıdamadan nasıl olur da uzun saatler okuyabildiğini merak ederdim. Sonradan öğrendim; meğer heval Mehmet bir trafik kazası geçirmiş, sanırım yatağına plati takılmış, 8 ay boyunca yatakta kalmış. Bu süre boyunca o halde durmadan kitap okumuş. Oradan gelen bir alışkanlık bu durum.

Sohbetler ilerledikçe onda göze çarpan bir diğer özelliği dine karşı olan tutumudur. O dinci-gericilikle uzlaşmaz bir düşünce yapısına sahipti. Bu konuda uzun sohbetlerle paylaşımlarımız olmuştur. Özellikle çocukların modern olarak, bilimin ışığında yetiştirilmesi gerektiğini düşünürdü. Bilime sonsuz bir inancı söz konusuydu. Onun kişiliğini, mücadeledeki kararlılığı, özgürlük tutkusu, entelektüel birikimi, cesareti ve bütün bunların birliği şekillendirmişti. Bütün bunların yanında ölçüsünde bir mütevaziliği vardı. Paylaşımları insanı rahatsız etmekten uzak, aydınlatıcı ve si-

cakti.

Heval Mehmet Tunç'taki bu aydın karakterden dolayı onunla yapılan sohbetlerde konu sıkıntısı çekilmezdi. Tarihsel, teorik bilgi birikimi ve deneyimle yüklüydü. Bunları heyecanla paylaşırdı. Ondaki sıcaklık en ciddi tartışmalarda bile kendini hissettirir, tartışmanın atmosferini belirlerdi.

Sürgünle birlikte yollarımız ayrıştı bu güzel insanla. Onunla daha fazla kalmak, daha çok tanımak isterdim.

O iddialı ve cesur sesini duyduğumda, buna hiç şaşırmadım. Mehmet Tunç düşündüğü gibi yaşadı ve öyle ölümsüzleşti. Kürt halkının ve diğer ezilen halkların özgürlüğü uğruna, kendi sözleriyle "kanunun son damlasına kadar direndi"...

Mehmet Tunç, Cizir'in, Sur'un, bir bütün olarak devrim için savaşan halkların, Kürt halkının diz çökmeyeceğini cesaretiyle gösterdi.

Belê, Hevalê Miheme, te çoka xwe neşikand, Cizira Botan çoka xwe neşikand, dê gelan ji çoka xwe neşikin!*

Genç Bir Leninist Tutsak

*Evet, heval Mehmet, sen diz çökmedin, Cizre Botan diz çökmeyi, halklar diz çökmeyecek!

Mehmet Tunç, fotoğrafta ortada ve en uzun boylu...

Kürt halkının özgürlük savaşının geldiği düzeyde, sadece bireysel kahramanlıklar değil; kitlesel kahramanlıklar yaşanıyor. Ama bireylerin kahramanlıkları, bir bütün olarak kitlelere mal oluyor, güç ve cesaret veriyor. Devrimci kitlelerin içinden çıkan, cesur insanlar zaferi ilmek ilmek örüyor.

Cizir'de halk, devrimler tarihindeki örneklerine eşdeğer bir cesaretle dövüşüyor. Mem ü Zin'in eşsiz aşkına diyor olan bu topraklar, Ehmedê Xani'nin metaforik olarak Mem ve Zin ile Kürdistan, Kürt halkını; zalim Beko ile de ilhakçı devletleri simgeleştirdiği bu hikayenin sonunu yeniden yazmanın savaşını veriyor. Cizir halkı, modern Beko'lara dün-

ayı dar ediyor!

En son yoğun bombardımandan dolayı evlerin bodrum katına sığınan onlarca insan katledildi. İnsanlar diri diri yakıldı. Ama yazılsın ve unutulmasın; bütün bunlar yenik olanın, son çırpmışlarıdır!

Bu cesur insanlardan biri, sizlerin haberlerden "Cizir diz çökmedi, çökmeyecek" sözleriyle tanıdığımız Cizir Halk Meclisi Eş Başkanı Mehmet Tunç... Bu cesur devrimcinin katledildiğini öğreniyoruz. Kulaklarımızda son sözleri olarak şunlar kalıyor: "Biz zindan gördük, ölüm gördük... Kanunun son damlasına kadar bu ülkenin, bu toprakların özgürlüğü için, zafere kadar direneceğiz. Tes-

Mahmut Bulak'ı Arkadaşları Uğurladı

8 Şubat günü, Cizre'deki vahşeti protesto etmek için Amed'de sokağa çıkan binlerce kişiye polis saldırdı.

DBP, HDP, KJA ve DTK öncülüğünde Koşuyolu'nda toplanan binlerce kişi Koşuyolu Parkı'ndan yürüyüşe geçti.

"Suriçi'nde Direnen Gerilaya Bin Selam", "PKK Halktır Halk Burada", "Biji Berxwedana Cizire" sloganları ile ilerleyen halka polis biber gazı ve tazyikli su ile saldırdı.

Polis saldırısının ardından başlayan çatışmalar Emek Caddesi, Koşuyolu ve Ofis semtlerine yayıldı.

Kapalı dükkanların kepenklerine, evdeki tencere tavalarda ve metal eşyalara vurarak ses çıkarma eylemi yapılmaya başlandı.

Polisin halka saldırısı sırasında Bağlar Sento Caddesi üzerinde 16 yaşındaki Mahmut Bulak, polisin açtığı ateş sonucu başından vurularak katledildi.

16 yaşındaki Mahmut Bulak, binlerce kişinin katıldığı cenaze töreninin ardından Yeniköy'de toprağa verildi.

Namık Kemal Ticaret Lisesi 2.sınıf öğrencisi Mahmut Bulak'ın cenaze törenine okul arkadaşları da katıldı. Bulak'ın okul arkadaş-

ları da cenazenin ön saflarında ellerinde kitapları ve çantalarıyla yürüyüşe katıldı.

Mahmut Bulak, 2 Aralık'ta Sur'da öldürülen ve mahalleden arkadaşı olan Çekvar Çubuk'un yanına defnedildi. Çekvar Çubuk'un ailesi de cenazeye katıldı. Mahmut Bulak'ın okul arkadaşları sırtlarında çantalarıyla mezarına toprak attı.

1 Çocuk Katledildi 3 Çocuk Yaralı

Mardin'in Nusaybin ilçesinde mahalleleri ablukaya alarak saldırı yapan özel harekatçıları, 14 Şubat günü öğle saatlerinde Dicle Mahallesi'ne saldırdı. Mahalleyi zırlı araçlardan taramaya başladı. Mahallenin taranması esnasında sokakta arkadaşlarıyla oynayan 12 yaşındaki Muğdat Ay katledildi. 16 yaşındaki Azad Denger ise ayağından yaralandı.

Mersin'de de "15 Şubat Komplotu"nu protesto eylemlerine polis gerçek mermi ve gaz bombaları ile saldırdı; 17 yaşındaki Doğan Kaylan ayağından kurşunla vuruldu. Bir çocuk da isabet eden gaz bombası ile yaralandı.

Amedspor Fenerbahçe maçında oyuncular sahaya girerken açtıkları "Çocuklar Ölmesin Maça Gelsin" pankartına, Türkiye Futbol Federasyonu soruşturması başlatınca anti-faşist taraftarlarıyla tanınan Almanya takımı St. Pauli tribünlerinde "Çocuklar Ölmesin Maça Gelsin" ve "Faşizme Karşı Omuz Omuza" pankartları açıldı.

ASLA TESLİM OLMA!

Göçebe kadın ilerler... Özgürlükler ülkesini arar. Oraya nasıl ulaşacağız? diye sorar. Mantığı cevap verir. "Yalnızca ama yalnızca tek bir yol var. İşçilik sahilinden iner, acının sularından geçersin. Başka yolu yok." Kadın geçmişte tunduklarını bırakarak feryat eder.

Ve bu feryat Maud'u özgürlüğün kıyasına vurduğu gibi Glass Hause çamaşırhanesinde tutunduğu, sığındığı köhne yaşamını geride bırakır. Ama nasıl? Bu onun için kolay verilecek bir karar değildir.

Gösterime yeni girmiş olan DİREN (Suffragette) filminden bahsediyoruz ve baş karakterimiz işçi kadını Maud'dan tabii ki. Kadın Akademisi olarak ilk atölye çalışması ve tanışma gününü Diren filmiyle başlatmak istedik. Film dönemi anlatan iyi bir çalışma olmasıyla akademiler olarak değerlendirmek faydalı olacaktır.

Film konu itibarıyla Demir Çeneli Melekler ile aynı dönemi işlese de işçi kadınların cephesinden alınmış olması ve işçilerin mücadelede nasıl tutarlı ve başka kurtuluşunun olmadığını göster-

mesi açısından iyi işlediğini görüyoruz.

1912'lerin Londra'sı... Çamaşırhanede doğan ve babasını hiç tanımayan Maud, 7 yaşına kadar yarı zamanlı, 7 yaşından sonra tam zamanlı çalışır. Evlidir, bir çocuğu vardır ve eşiyile aynı yerde çalışır. Çalışma yaşamı boyunca patronu tarafından hem emeği sömürülmüştür hem de bedeni. Ve kendi gibi çocuk yaşta bir çok kadın patronun tacizine maruz kalır.

Burjuva bir hareket olan Suffragette'ler o dönem oy hakkı için ve bunu kazanma yolunda oldukça militan eylemlere girişmiştir. Hem kendini duyurma hem de kaynayan kazan misali, hareketli olan işçi sınıfı içerisinde örgütlenmede kendilerine taban buldukları bir dönem. Kadınlara oy hakkı eyleminin içinden geçen Maud bu kadınlardan korkmuş ama kafasında soru işaretleri de taşımıştır.

Çalışma arkadaşı Violette bu hareketin içindedir ve çamaşırhanede erkekler arasında dalga konusudur, kadınların da iyi baktığı söylenemez. İçinde ki isyanı Violette'e bu alaylara karşı yanındayım mesajı veren Maud, meclise gider, Lloyd George'un karşısına çıkar, hayatını, çalışma durumunu anlatır ve oy hakkının olmasını erkeklerle arasında bir fark olmadığını anlatır. Ve böylece ilk eylemi, ilk gözaltısını yaşar ve eylemler, gözaltılar devam eder. Cezaevine girer, açlık grevi yapar, oldukça hümanist gösterilen polis tarafından iş birliği teklifi alır ve kendi mantığı iradesiyle reddeder. Eşiyle artık arasında bir uçurum vardır ve eşi onu anlayamaz, toplum baskısı altında kalır. Evden kovulan Maud çocuğunu görebilmek için çok çaba sarfeder. Eşi çocuğu üzerinde kanunların ona yetki verdiğini söyleyerek çocuğunu başka bir aileye evlatlık verir. Maud bu kararı kabullenmemiştir ama çocuğunu da yanına alamamıştır. Yanında geriye düşenler de olmuştur ama bunun dönülmez bir yol olduğunu anlamıştır Maud ve sonuna kadar gider.

Hatta Kralın karşısında eylem yapacak kadar çılgın kararlar alarak gerçekleştirirler. Bu eylemde bir yoldaşı kendini feda eder ve ölümsüzleşir. Onun cenazesiyle yüzbinler yürümüşdür ve oy hakkını savunan kadınları tüm dünya duymak, görmek zo-

runda kalmıştır.

Film mücadele eden kadınların yaşamını ve üzerinde oluşturulan toplumsal baskıyı inceden inceden işleyerek izleyiciye veriyor. Eleştiri ve gözlem hakkını izleyiciye bırakıyor. Erkeğin ilerlemediği zaman kadının gerisinde kalması hatta kadının ilerleyişinde ona ket vurması, mahalle insanın mücadeleci kadınlara bakış açısı bugünü anlatır gibi. Hangi ülke hangi dönem olursa olsun kadınların yaşadığı hep aynı ve ortak acı... Yüzyıl öncesini anlatan gerçek yaşanmış bir hikayeyi yansıtan Diren filmi bugün birçok kazanımımız olmasına rağmen yüzyıl öncesiyle fark olmadığını görüyoruz. Belki oy hakkı için mücadele etmiyoruz ama gerçek özgürlüğümüzü kazanma yolunda, ortaçağ karanlığına mahkum olmamak için varlık savaşını yürütüyoruz.

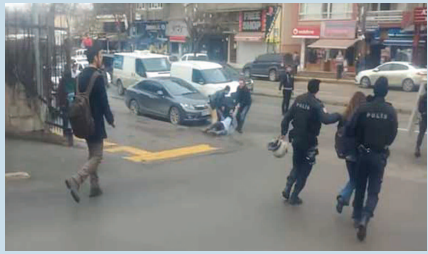
Göçebe kadın ilerler... Özgürlükler ülkesini arar. Oraya nasıl ulaşacağız? diye sorar. Mantığı ona der ki; "Sessiz ol. Ne duyuyorsun?" O da der ki; "Ayak sesleri duyuyorum". "Onlarca, yüzlerce, binlerce kişi bunu bu şekilde yendi. Onlar senin izinden gelecek olanların sesi. Önderlik Et!"

Taksim'de Özgecan için eylem yapan ülkücüler, kendilerini protesto eden kadınlara saldırdı...

Ankara Üniversitesi Hapisesi

Ankara Üniversitesi Rektörlüğü'nün 9 Şubat 2016 günü Siyasal Bilgiler Fakültesi Dekanlığı'na gönderdiği yazı ile bahar döneminin başlangıcıyla birlikte, Cebeci Kampüsü'nün girişlerinde polis eşliğinde özel güvenlikler kimlik kontrolü ve üst araması yapacak.

Rektörlük gönderdiği yazıda, idari personel ve öğrencilerin can güvenliğini sağlamak ve yaşanması muhtemel olayların önüne geçilerek, eğitimin aksamadan devam edebilmesi için böyle bir kararın verildiğini belirtiyor.

Rektörlüğün açıklamasını anlayabileceğimiz dile çevirirsek; "okuldaki devrimci faaliyete ve eylemlere engel olmak, devrimci, demokrat, yurtsever öğrenciler üzerinde yeni baskılar oluşturmak amacıyla yeni bir uygulama başlatıyoruz."

Okulun açıldığı ilk gün olan 15 Şubat günü, polis sabah saatlerinden bu yana kampüsün etrafında yoğun güvenlik önlemleri aldı. Kampüsün iki girişine müdahale etmek için hazır bekleyen onlarca sivil polis ve çevik kuvvet ekipleri konuşlandırıldı. Uygulamaya tepki gösteren öğrencilere saldırarak, Cebeci Kampüsü'nde 14 öğrenciyi yaka paça gözaltına aldı. Ayrıca çekim yapmak isteyen bir muhabir de, polisler tarafından gözaltına alındı.

Nişantaşı Üniversitesi, "Bu Suça Ortak Olmayacağız" bildirisine imza atan ikisi profesör, dördü doçent olmak üzere, 6 akademisyeni 8 Şubat 2016 tarihinde gönderdiği tebligatla işten çıkardı.

MKÜ'de Soruşturmalar

Ankara Katliamı sonrası yapılan eylemler sonucunda Rektörlük tarafından öğrenciler, eylemlere katılmaları durumunda haklarında adli işlemler başlatılmasıyla açıkça tehdit edilmişti. Ama bu, öğrencilerin toplumsal olaylara katılmaya ses çıkarmasını engelleyememiş, MKÜ öğrencileri seslerini her fırsatta çıkarmaya devam etmişlerdir.

Bunlardan biri de 28 Aralık 2015'te yapılan Roboski anması olmuştu. Anma sonrasında 55 öğrenciye disiplin soruşturması açılmış ve öğrenciler soruşturmalara geriye düşürülmek istenmişti. Fakat Rektörlüğün bu girişimi de sonuçsuz kaldı. Öğrenciler soruşturmaların onlara geri adım attıramayacağını bir kez daha gösterdi.

2. dönemin başlamasıyla birlikte, soruşturma sonuçları da öğrencilere ulaşmaya başladı. Roboski anmasından soruşturması olan bir çok öğrenci, kınama cezası aldı.

Baskılar Soruşturmalar Bizi Yıldırılmaz
Katliamlara Sessiz Kalmayacağız

DEVRİMCİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ/MKÜ

Bilim Dışarı(!)...

Barış İçin Akademisyenler İnisyatifi'nin hazırladığı bildiriye imza atan akademisyenlere yönelik başlatılan soruşturmalar Eğitim Sen Ankara 5 No'lu Şubesi tarafından 10 Şubat günü Ankara Üniversitesi Rektörlüğü önünde protesto edilmek istendi, ancak akademisyenler polis engeliyle karşılaştı. Rektörlük talimatı üzerine çevik kuvvet tarafından engellenerek okula alınmayan akademisyenler, basın açıklamasını üniversitenin kapısında yapmak zorunda bırakıldı.

Bildirinin imzacılarından Eğitim Sen Ankara 5 No'lu Üniversiteler Şubesi Yönetim Kurulu Üyesi Aysun Gezen yaptığı açıklamada, başta Cumhurbaşkanı Erdoğan, AKP hükümeti ve yandaş medya tarafından hedef gösterilen, evlerinden baskınlarla gözaltına alınan, tehdit edilen, görevinden uzaklaştırılan, görevlerine son verilen akademisyenlerin yoğun bir idari ve adli soruşturma ablukasında olduğunu kaydetti.

"Baskının Olduğu Yerde Bilim Olmaz" pankartı açan akademisyenler, "Polis Dışarı, Bilim İçeri", "Bu Suça Ortak Olmayacağız" sloganlarını attı.

"Bildiriye

Okuyarak mı İmzaladınız?"

Barış İçin Akademisyenler İnisyatifi'nin "Bu Suça Ortak Olmayacağız" bildirisine imza atan 1128 akademisyen hakkında YÖK harekete geçmiş, Türkiye'nin dört bir yanındaki üniversitelerde birer birer idari soruşturmalar başlatılmıştı. İstanbul Üniversitesi'ndeki 18 profesör, 8 doçent, 15 yardımcı doçent, 11 araştırma görevlisi olmak üzere toplam 53 akademisyen ve 6 öğrenciye de idari soruşturma başlatılmıştı.

İstanbul Üniversitesi'nde 53 akademisyene yönelik devam eden soruşturma kapsamında aka-

- * Müzakere yoluyla çözüm olabileceğine inanıyor musunuz?
- * Bildiriye okuyarak mı imzaladınız?
- * Hangi sendikaya üyesiniz?
- * Niçin PKK'ya aynı eleştirileri yöneltilmiyor-sunuz?
- * Olayın taraflarıyla aranızda akrabalık bağı var mı?
- * Olayın taraflarıyla aranızda husumet bağı bulunmakta mıdır? Kimler başlattı?
- * "Kasıtlı kıyım"la neyi kastediyorsunuz?
- * Bildiriye kim yazdı?
- * Bildirinin barışa katkısı olacağına inanıyor musunuz?

Boğaziçi Üniversitesi Öğrencileri Arkadaşlarının Yanında

8 Şubat günü, Boğaziçi Üniversitesi Kuzey Kampüsü'nde, geçtiğimiz hafta hiçbir gerekçe olmaksızın tutuklanan ve dosyalarında gizlilik kararı bulunan Boğaziçi Üniversitesi öğrencileri Heja Türk, Jülide Yazıcı ve daha önceden tutuklanan yine üniversite öğrencisi Hakan Demir için arkadaşları okulda eylemdeydi.

Saat 17.00'te Kuzey kampüs içinde toplanan öğrenciler, buradan ana kapıya yürüyüşe geçti. Sık sık atılan "Jülide Yazıcı Onurumuzdur", "Gözaltılar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldırılmaz!" sloganları eşliğinde basın açıklamasına geçildi.

Okunan basın açıklamasında "son süreçte yaşanan baskıların aynı öğrenci gençliğe de uygulanıyor. Okulumuz öğrencileri Jülide Yazıcı, Heja Türk, Hakan Demir hiçbir gerekçe gösterilmeksizin tutuklanmış ve bizden koparılmıştır. Ayrıca dosyaları üzerinde bulunan gizlilik kararı ile neyden yargılandıkları da bilinmemektedir; arkadaşlarımız serbest kalana kadar mücadelemiz devam edecektir; yoldaşlarımız yalnız değildir" denildi.

Eylem bitiminde tutuklu öğrencilerin isimleri okundu ve her ismin ardından "Özgürlük" diye haykırıldı. "Zindanlar Yıkılsın, Tutsaklara Özgürlük", "Gözaltılar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganları eşliğinde okula geri dönen öğrenciler, buradan forumun yapılacağı binaya geçtiler.

Forumda son süreçte yaşanan baskı ve tutuklamalara karşı Boğaziçi'nde ve diğer üniversitelerde yapılacak çalışmalara dair öneriler sunuldu. Forum bitiminde gelecek süreçte tutuklu öğrencilere destek eylemlerinin örgütlenmesi, okullarda kamuoyu oluşturmak için çalışmaların yapılması ve manevi olarak da cezaevlerindeki öğrencilere mektupların yazılması gibi öneriler tartışıldı. Boğaziçi Üniversitesi öğrencilerinin tutsak öğrencilere okul içerisinde kurduğu dayanışma çadırına herkesin sahip çıkması çağrısı yapıldı.

Atanamayan Öğretmenlerden "Gösteriş(!)" İntiharı

Değiştirilen sınav ve atama sistemleri nedeniyle "atanamamak" uzun yıllardır eğitim sisteminin en önemli sorunlarından biri. Özellikle de "atanamayan öğretmenler"... Okullarda binlerce öğretmen açığı varken, mezun olup da atanamayan, ne yaparlarsa "yeterli puan" alamayan öğretmenler ücretli öğretmen ya da sözleşmeli öğretmen olarak ucuz, güvencesiz işgücü haline getirildiler.

Öğretmenlik yapmanın sınavlara bağlandığı dönemden beri onlarca öğretmen adayı intihar etti, binlercesi farklı işlerde çalışmaya başladı, binlercesi de dersanelerde, özel ya da kamu okullarında ucuz emek gücü oldu.

Atanamayan öğretmenlerin sorunları çözüm beklerken, "çözüm mercii" Milli Eğitim Bakanı Nabi Avcı, atanamayan öğretmenlerin intiharlarının "ilgi çekmek, gösteriş yapmak için" olduğunu söyledi.

Mecliste konuşan bakan, "gösteriş intihar eylemi diye bir sendromdan bahsediliyor. Aslında niyeti olmadığı halde etrafında ilgi uyandırmak veya ilgi çekmek veya isteklerinin yerine gelmesini sağlamak amaçlı" dedi...

demisyenlere yöneltilen sorular basına yansıdı. İdari soruşturma kapsamında akademisyenlere şöyle sorular yöneltilti:

DİSK Üyesi İşçiler Kıdem Tazminatı İçin Yürüdü

İstanbul- Kartal'da, DİSK üyesi işçiler, hükümetin kıdem tazminatları ile ilgili yapacağı düzenlemeyi protesto etmek için, 9 Şubat akşamı "Kıdem Tazminatlarımız Güvencemizdir, Dokunma!" sloganıyla yürüyüş düzenledi.

Kartal Köprüsü'nde akşam saatlerinde toplanan bine yakın işçi, ellerinde pankart, döviz ve flamalarla slogan atarak yürüyüşe geçti. Genel-İş üyeleri kıdem tazminatı hakkı ile ilgili büyük bir pankart açarak yürürken yine kıdem tazminatı hakkının gaspına karşı bir pankart açan Birleşik Metal-İş üyeleri işyerlerinin isimlerinin yazılı olduğu pankartlar da taşıdı. Yürüyüş yönünde yol tek yönlü olarak trafiğe kapatılırken, işçilere önlerinde hareket eden araçtan çalınan müzik ve atılan sloganlara eşlik etti. 1 saati aşkın yürüyüşün ardından işçiler Kartal Meydanı'na ulaştı. DİSK Genel Başkanı Kani Beko, burada yaptığı basın açıklamasında şunları söyledi:

"Hükümetin gündeminde kıdem tazminatlarını bireysel fona devretme sistemi var. Bu sistem aynen şöyle: Bugün

kadınlarımız evlendiği zaman kıdem tazminatlarını alabilirler. Erkekler askere giderken kıdem tazminatlarını alabilirler. 3 bin 600 gün prime sahip olan, 15 yıl çalışan işçi kardeşlerimiz kıdem tazminatlarını alabilirler. Ama yeni çıkarılacak olan yasada, erkekler askere giderken kıdem tazminatlarını alamayacaklar. Kadınlarımız evlenirken kıdem tazminatlarını alamayacaklar. Sadece çalışan kardeşlerimiz ev almak için kredi çekme ihtiyacı duyarsa, 10 yıl sonra içindeki kıdemini talep edebilecek. Bir de, eğer ömrü yeterse, 65 yaşından sonra kıdem tazminatını alabilecek. Bugünkü düzenlemeyle 30 yıl çalışan bir işçi, eğer emekli olup kıdem tazminatını almak isterse, alacağı para 100 bin liradır. Ama bu yasa çıkarılırsa, 30 yıl çalışan işçi, 100 bin lira yerine 40 bin lira alacak. İşsizlik Fonu 15 yıl önce kuruldu. Bugün kasada 100 milyar lira olması gerekiyordu. Ancak işsiz kalan işçilere sadece 10 milyar lira vermişler. Sanki açlık sınırı altında patronlar yaşıyor gibi, patronların sigorta primlerini İşsizlik Fonu'ndan ödeyerek 25 milyar oraya aktarmışlar. 15 yılda işçilere 10 milyar verdiler; kendileri işsizlik fonundan 50 milyar parayı aldılar. Şimdi, işçi arkadaşlarımızın 100 yıllık kazanımı olan kıdem tazminatlarına gözlerini diktiler. Mazlum işçi kardeşlerimizin haklarına el sürmeyin. Eğer siz işçi kardeşlerimizin kıdem tazminatlarına el sürerseniz, Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu korkmadan, yılmadan genel grev yapacaktır."

İşçiler basın açıklamasının ardından yine sloganlarla meydana ayrıldılar.

DİSK kıdem tazminatının kaldırılması saldırısına karşı 9 ve 10 Şubat günleri pek çok ilde yürüyüşler düzenlerken, başta Birleşik Metal İş Sendikası olmak üzere, örgütlü işçilerin olduğu fabrikalarda da eylemler yapıldı.

Şişecam'da 100. Gün

Şişecam işçilerinin sarı sendika ve patrona karşı kavgalarının tam 100. günü.

Şişecam işçileri aylardır grev çadırında işlerini geri almak için bir kavga veriyor. Bu kavgada bürokratik hamleler, fiili boykotlar ve açlık grevleri düzenlediler. 100. güne gelindiğinde artık kavganın olgunlaştığını düşünerek sonuca varmanın umudunu kaybetmeden greve devam ediyorlar.

Yasal olarak Şişecam, İş bankasıyla bağlı olduğu için, CHP'nin İş Bankasındaki yetkilileri ile görüştiklerini, Türk-İş genel merkezi ile görüştiklerini, sendikaların tavrından patronun da rahatsız olduğunu aktardılar.

İşçiler, mücadelede yeni evreye girilirken farklı yöntemlerin deneneceğini, zafere vana kadar savaşacaklarını da söylüyorlar. Şişecam boykotunun lokalden çıkıp genel bir boykota dönüştürmeyi isteyen işçilerin, vicdani olan, fikri emekten yana olan insanlara da greve destek için çağrıları var.

Patron kaybedecek savaşan işçiler kazanacak.

Şişecam Boykotu Devam Ediyor

Şişecam işçilerinin işe dönme mücadelesinde 102. güne ulaşırken Paşabahçe'nin Halaskargazi Caddesi'ndeki mağazasında 13 Şubat günü müşterilere boykot çağrısında bulundu.

Mağaza içine girerek ellerindeki boykot çağrısını bulanan kartları raflardaki ürünlerin yanına bırakan ve müşterilere veren cam işçileri Mersin ve Eskişehir Fabrikalarında yıllardır çalışan işçiler olduklarını ve işten atıldıklarını anlatarak, işçilerin işlerine dönmeleri ve başka işçilerin atılmasının önlenmesi için Şişecam-Paşabahçe ürünlerini almayarak boykot etmelerini istedi.

Kimi müşteriler sadece verilen kartları okumaya çalışırken kimileri de işçilere "Ne zaman işten atıldıklarını, kaç kişinin atıldığını, boykotun ne kadar süreyle devam edeceği" gibi sorular sordu.

Mağaza çalışanları ilk anda şaşkınlık yaşadı. Bu arada gelen zabıta, kendisine "Müdahale etsene" diyen mağaza sorumlusuna "Ben emniyet görevlisi değilim ki, neye müdahale edeyim" diyerek yanıt verdi. Müşterilerin büyük çoğunluğu boykot çağrılı kartları alıp ürünleri almadan mağazadan ayrılırken kapı önündeki çağrılar fark edenlerden bir kısmı da mağaza içine girerek işçilerin konuşmalarını dinledi.

Şişecam işçileri bir yandan da mağaza önündeki halka boykot çağrıları yaptılar. Pek çok kişi boykot çağrısını bulanan kartları alarak işçilere sorular yöneltti. İşçiler "Atılan İşçiler Geri Alınsın", "Şişecam İşçisi Direnişin Simgesi" sloganları atarak eylemi sonlandırdı.

İnşaat İşçileri DİA Holding'i İşgal Etti 12 Gözaltı

İnşaat İşçileri Sendikası üyeleri, ödenmeyen işçi ücretleri için İstanbul Kabataş'taki DİA Holding önünde sürdürdükleri eylemde, 12 Şubat itibarıyla 6. gününde.

İnşaat İşçileri Sendikası üyeleri, seslerini duyurmak için öğleden sonra bina içine girerek işgal eylemi gerçekleştirdi. Binanın çatısında "Hırsız DİA Holding Hesap Verecek" yazılı pankart açan işçiler, haftalardır işçilerin ücretleri ödememek için çeşitli gerekçeler gösteren, ayak oyunlarına girişen DİA Holding'i teşhir etti.

"İnşaat İşçisi Köle Değildir", "Hırsız DİA Holding Hesap Verecek", "Sokak Kavga Direniş Yaşasın İnşaat İş" sloganları atıldı. Pankartı açan ve işgali gerçekleştiren sendika üyesi Uğur Karadağ gözaltına alındı. Gözaltına alınış sırasında ve gözaltı aracında sürekli "Seni darp etmek benim görevim, sen Gezi'ci misin?" denilerek darp edildi.

İnşaat İşçilerinin sloganlar ve arkadaşlarının serbest bırakılması yönündeki kararlı tutumları sonunda Karadağ serbest bırakıldı. Fakat ardından takviye kuvvet ekipleri ve gözaltı araçları getirildi.

Eyleme sloganlarla devam ederken gözaltına alınmak için kol kola giren işçiler "Baskılar Gözaltılar Bizi Yıldıramaz", "Sokak Kavga Direniş Yaşasın İnşaat İş" sloganları attılar. İnşaat İşçileri ve sendika yöneticilerinden 12 kişi zorlukla birbirlerinden kopararak ve darp edilerek gözaltına alındılar.

Gözaltına alınanlar gece geç saatlerde serbest bırakıldı. Öğrenci Komisyonu üyesi Abdülmelik Yalçın ise ertesi gün mahkemeye çıkarıldıktan sonra serbest bırakıldı.

İnşaat işçileri, 16 Şubat günü eylemlerini kazanımla sonuçlandırdılar.

İnşaat İş Çalışma Bakanlığı İl Müdürlüğünü İşgal Etti

İnşaat İşçileri Sendikası Üniversiteler Komisyonu, Fi-Yapı Bahçeşehir şantiyesinde asansörün düşmesi sonucu iş cinayetinde yaşamını yitiren 17, 19, 21 yaşlarındaki üç genç işçinin ölümünden sorumlu Çalışma Bakanlığı'nı protesto için 3 Şubat günü Çalışma Bakanlığı'nın Kadıköy'deki İl Müdürlüğü'nde işgal eylemi gerçekleştirdi.

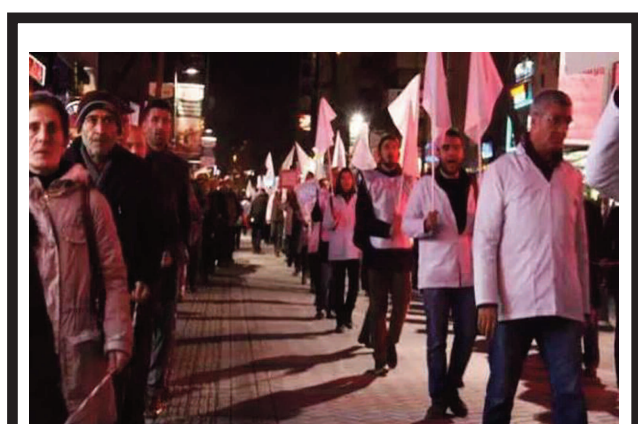
İnşaat İşçileri Sendikası Üniversiteler Komisyonu üyesi Yalçın Kaya ve Uğur Karadağ, saat 14.00 sıralarında Çalışma Bakanlığı'nın Kadıköy'de bulunan İstanbul İl Müdürlüğü'nde "Dünyayı Biz İnşaa Ediyoruz Altında Yine Biz Kalıyoruz Artık Yeter - İnşaat İş Üniversiteler Komisyonu" pankartı açarak, üç genç işçinin mühürlenmiş ve çalışmanın durdurulmuş olması gereken Fi-Yapı'ya ait şantiyede asansörle 23. kattan düşerek yaşamını yitirdiğini ve bundan gerekli önlemlerin alınması için denetim yapmayan Çalışma Bakanlığı'nın sorumlu olduğunu ve inşaatı yürüten firma ve kamu yetkililerinin bu iş cinayetlerinden sorumlu olduğunu, yargılanarak cezalandırılmaları gerektiğini söylediler.

15 dakika süren eylem sırasında görüntü alan muhabirimize de kadın özel güvenlik görevlisi saldırdı ve cihaza el koymaya çalıştı.

Eyleme özel güvenlik ve polis saldıracak eylemi yapan 2 kişiyi gözaltına alarak Hasanpaşa Karakoluna götürdü. İnşaat İş Sendikası Üniversite Komisyonu üyeleri eylem boyunca "İnşaat İşçisi Köle Değildir", "Çalışırken Ölmek İstemiyoruz", "Çocuk İşçilik Yasaklınsın", "Kavga Sokak Direniş Yaşasın İnşaat İş" sloganları attı.

Tekmelenen Madenciye Tekme Cezası Soma'daki maden faciasının ertesi günü Başbakanlık Müşaviri Yusuf Yerkel tarafından tekmelenen, uzun süre işsiz kalan madenci Erdal Kocabıyık'ın, mahkeme tarafından "zırlı araca tekme atmak suretiyle" araçta 543 lira hasar meydana getirdiği için hasarı karşılamasına karar verdi...

Cizre'deki katliamlara karşı sağlık koridoru açılmasını engelleyen Sağlık Bakanlığı için Ankara'da 5 Şubat günü yüzlerce kişiyle "İnsanlık Koridoru" açıldı. "Koridor"a sağlık emekçilerinin yanı sıra emekçiler ve devrimciler de katıldı.

İş Cinayetlerini Unutma

Adalet Arayan İşçi Aileleri, her ayın ilk Pazar günü yaptıkları Adalet ve Vicdan Nöbeti'nin 48.sini gerçekleştirdi. 7 Şubat günü yapılan eylem, 31 Ocak 2008'de Davutpaşa'da yaşanan patlamada yaşamını yitiren 21 işçi için düzenlendi.

Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen aileler, "Türkiye'de Her Gün 5 İla 8 İşçi Hayatını Kaybediyor. Kaza Değil Cinayet. Vicdanınız Yok Mu?"

pankartı ve iş cinayetlerinde yaşamını yitiren işçilerin fotoğraflarını taşıdı.

Basın açıklamasını Davutpaşa'daki patlamada eşini kaybeden İdris Çabuk okudu. Çabuk, yaşanan olayda 21 kişinin hayatını kaybettiğini, 130 kişinin de yaralandığını hatırlattı.

Ceza davasının açılabilmesi için ailelerin Taksim Tramvay durağında 35 hafta boyunca nöbet tuttuğunu hatırlatan Çabuk, katliamdan 2 yıl sonra dava açıldığını ve 6,5 yıl sürdüğünü, ilgili kamu görevlilerinin 5-9 yıl hapis cezası aldığını söyledi.

Sanıklardan Çalışma ve Sosyal İl Güvenlik müdürü ve Zeytinburnu Belediye başkanının beraat ettiğini hatırlatan Çabuk, ailelerin davayı temyize ardından AİHM'e taşındıklarını da sözlerine ekledi.

İdare Mahkeme'sine açılan tazminat davalarında da belediye, Çalışma ve Sosyal İl Güvenlik Müdürlüğü, İçişleri Bakanlığı ve BEDAŞ'a ceza verildiğini, ancak Danıştay'da bozulduğunu, mahkemede bu kamu kurumlarının yeniden sorumlu bulunduğunu anlatan Çabuk, "yargılanmanın uzun sürmesi karşımıza çıkıyor. İş cinayetlerinin önüne geçmekte, etkin soruşturma ve yargılama, bu uygulamalarla etkisiz hale getirildikçe, sorumlular ve ihmali olanları cesaretlendirmek dışında başkaca bir anlam taşıyor. Tekrar söylemek isteriz ki geç gelen adalet adalet değildir." diyerek 28 Nisan'ın "İş Cinayetlerinde Hayatını Kaybedenleri Anma ve Yas Günü" ilan edilmesini istediklerini ve www.iscinayetleriniunutma.org adresinde imza kampanyasını sürdürdüklerini söyledi.

Bu ayki nöbette soruları Evrensel gazetesi muhabiri Özcan Hayat Yaman sordu, başına "Bir gazeteci olarak hakikati göstermemiz gerek" diye seslendi.

Yaman İş Cinayetleri Almanyağı çıkartıldığını hatırlatarak, "2015 Almanyağı'nda ekmeğini kazanırken hayatını kaybeden işçilerin, çalışırken ölmek istemedikleri için direnen işçilerin, tarım ve maden işçilerinin hikayelerine, Adalet Arayan İşçi Aileleri'nin sürdürdüğü mücadeleye yer verilmekte" dedi.

Çapa Tıp Fakültesi'nde yaşamını yitiren Zafer Açıkgöz davasına 18 Şubat'ta Çağlayan Adliyesi'nde devam edileceğini hatırlatan babası Abdullah Açıkgöz, "Ben 2 yıldır bu acıyı yaşıyorum. Başka analar, babalar bu acıyı yaşamayın diye buradayım" dedi.

Atina Çiftçilerin İşgali Altında

Yunanistan, Temmuz ayında imzaladığı 3. Kurtarma Paketi nedeniyle sosyal güvenlik yasasında değişikliğe gitmeye hazırlanırken, haftalardır tüm Yunanistan eylem alanına döndü. Pek çok alanda işçiler ve emekçiler eylemler yaparken, çiftçiler de haftalardır tasarının geri çekilmesi için eylemler yapıyor; vergilendirme sistemindeki değişikliğe ve şaraba özel tüketim vergisi uygulanmasına itiraz ediyor; mazotun vergiden muaf tutulmasını ve batık kredilerine karşılık ev ve tarlalarına icra getirilmemesini istiyor.

Çiftçiler 12 Şubat günü Atina'yı resmen işgal etti. Girit Adası başta, ülkenin pek çok yerinden traktörlerle gelen çiftçiler, ilk olarak Tarım Bakanlığı'na geldi. Bakanlık binası önünde yolları kapatan 800 kadar çiftçi, polislerle karşı karşıya geldi. Polisin kendilerini engellemesine izin vermeyen çiftçiler biber gazlarıyla karşılanınca cevaben domatesleri ve sopalılarıyla cevap verdi. Çiftçiler polisleri biber gazı sıkmaya devam ederlerse, zeytin ağaçları için kullandıkları böcek ilaçlarını püskürtmekle tehdit ettiler.

tehdit ettiler.

Bakanlığın camları taşlarla kırıldı, bina önündeki çöp konteynerlerini ateşe verildi, dört kişi gözaltına alındı. Çiftçiler, gözaltındaki arkadaşları bırakılmayınca İpsala Sınır Kapısı'nın Yunanistan tarafındaki eşiti Kipi Sınır Kapısı'nı trafiğe kapattılar ve arkadaşları serbest bırakılana kadar araç geçişine izin vermeyeceklerini duyurdular.

Atina'nın batısında da kente girmelerine izin verilmeyen çiftçiler, havaalanına giden yolu kestiler. Polis bariyerlerini traktörlerle aşan çiftçiler, yaklaşık bir buçuk saat boyunca havaalanına ulaşımı engelledi.

Çiftçiler hava kararınca Yunan Parlamentosu'na birkaç adım mesafede bulunan Meçhul Asker Anıtı önünde ateş yaktilar.

Çiftçilerin diğer hedefi S y n t a g m a M e y d a n ı oldu. Çiftçiler burada çadırlarını kurarak eylemi sürdürmeye başladı. Aynı saatlerde, meydana girişine izin verilmeyen traktörler de Atina sokaklarında tur attı.

Çiftçilere destek veren Kamu Çalışanları Sendikası (ADEDY) Klastimonos meydanında, Yunanistan Komünist Partisi'ne (KKE) bağlı Tüm İşçilerin Militan Cephesi (PAME) de 13 Şubat günü Omonia Meydanı'nda birer eylem düzenledi.

Van İŞKUR İşçileri Ankara'dan Atıldı

İşten atılan, geçtiğimiz yıl Ankara'da haftalar boyu eylem yapan Van İŞKUR'un depremzede işçileri, yine Ankara'ya geldi. Kendilerine verilen sözlerin tutulmaması ve işten atılmalarının devam etmesi üzerine 11 Şubat günü tekrar Ankara'ya gelen Vanlı işçiler, hükümet yetkilileri ile görüşmek istediler.

İşçilere görüşme sözü veren yetkililer daha sonra görüşmeyi reddetti. Kurtuluş Parkı'nda bekleyen işçileri saat 21.30 civarında 20'ye yakın ekip otosu ve iki çevik kuvvet otobüsü almaya geldi. Araçlara zorla bindirilen işçiler, AŞ-Tİ'ye getirilerek Van otobüslerine bindirilmek istendiler.

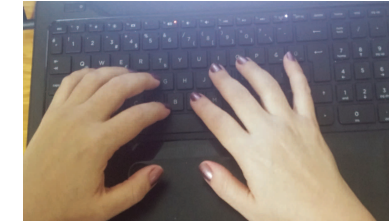
İşçiler polisi ışıklarla ve kimlik kartlarını göstererek tepki gösterdi. Van'a gitmemekte ısrarcı olan işçiler ve polis bir süre otogarda bekledi.

İlerleyen saatlerde işçilerin büyük çoğunluğu istekleri dışında Van'a gönderilirken, "eve-ailelerine eli boş dönecek yüzü olmadığını" söyleyen bir grup işçi çalışmaya İstanbul'a gitmeye karar verdi. 6-7 kişilik bir temsilci grubu da Ankara'da kaldı.

Kadın ve Bilişim

Alman teknoloji şirketi Siemens'in Bilgi Teknolojileri Birim Müdürü Reşit İlker Gökhan, Akademik Bilişim Konferansı'ndaki sunumunda "Kızlardan BT'ci olmaz, olanı nadide çiçekdir" (BT: Bilgi Teknolojileri, günlük dilde yazılımcı) demiş...

Buna cevap plaza emekçilerinden geldi: "Ne yalan söyleyelim ki siz kadın düşmanı bir yobazsınız. Kadınların düşüncesinden korkan, eve hapsolmesini isteyen bir gericisiniz. Kadından yazılımcı olmaz diyen bir zihniyet ile gece sokağa çıkan kadına tecavüzü meşru gören zihniyetin birbirinden farkı yoktur. Plaza emekçileri olarak size önerdiğimiz kariyer planı ise Diyanet İşleri'nde fetva vermenizdir. Ve duyuruyoruz ki kadını toplumdan dışlayan, erkeği kadından üstün gören siz ve sizin gibileri meydana getiren Diyanet İşleri'yle ve düzeninizle sorunumuz var. Plaza emekçileri olarak sizlerle mücadele etmeye devam edeceğiz."

Biz de kısa bir not ekleyelim: Yaşamın her alanında varız. Biz kadınları her yerde görmeye alışın. Bizi evlere, pembe taksi ve metrobüslere kapatamayacaksınız. Varolacağız.

MATA Ahşap Otomotiv İşçileri İşgalde

İstanbul Tuzla Serbest Organize Bölge'de kurulu MATA Ahşap Otomotiv fabrikasında DİSK'e bağlı Birleşik Metal İş sendikasına üye 10 işçinin işten atılması üzerine işçiler 11 Şubat günü üretimi durdurarak fabrikayı işgal etti.

İşgal akşam saatlerinde başladı ve Birleşik Metal İş sendikası yöneticileri de fabrikaya geldi.

Mata Otomotiv'de çalışan 650 işçinin tamamına yakını Birleşik Metal İş'te örgütlenmiş ve yetki için yasal başvuru yapılmıştı. Bunun üzerine patronlar 11 Şubat günü gün boyu işçilere baskı yaptı, tehdit etti, sendikadan istifaya zorladı, bunun için sorgu odaları kurdu. İşçilerin kararlılığı üzerine işçilerden 10'u işten çıkarıldı. MATA işçileri de işten atılan arkadaşları ve sendika hakları için fiili greve başladı. İşçiler fabrikada sabahlayarak işgallerini sürdürdü.

MATA Otomotiv işçilerinin 2 talebi var: İşten atılan işçiler geri alınacak, sendika hakkı tanınacak.

MATA işçileri, 12 Şubat günü patronlara taleplerini kabul ettirdi, atılan işçiler geri alındı ve işçiler işbaşı yaptı.

Antalya'da Pankartlar Ve Gözaltılar

3 Şubat Çarşamba günü saat 18.00'da, Antalya Mücadele Birliği tarafından Antalya'nın en işlek caddesi 100.Yıl Caddesi'nde eş zamanlı 2 pankart asıldı.

Pankartların birinde "Barış İçin Devrim, Devrim İçin Savaş" diğeri ise "Zafer Savaşan İşçilerin Ve Halkların Olacak" yazıyordu.

Pankartlar sorunsuz asılmasına rağmen faşistler pankartı indirmeye çalışırken, Mücadele Birliği okurları tarafından engellendi. Bu esnada Devrimci İşçi Partisi üyesi bir kişi de destek olduğu için, bindiği otobüsten apar topar gözaltına alındı. Bir Mücadele Birliği okuru da faşistler dağıtıldıktan sonra polis tarafından gözaltına alındı.

Okurumuz, 3 saatlik bir alıkonulmanın ardından Muratpaşa Yenikapı Karakolundan 219 tl lik idari para cezası ile serbest bırakıldı.

"BAŞKA BİR DÜNYA" MI? TOPLUMSAL DEVİRİM MI?

Özgür Güven

Ekonomik ve toplumsal alanda yaşanan her gelişme, sınıfların karşılıklı konumlanışında, güç ilişkilerinde ve politik iktidarın yapılanmasında bir değişim yaratır. Bu değişimde, bunu etkileyen sınıfların örgütsel yapısı ve uyguladıkları politikaya önemlidir. Sınıfların örgütlülük düzeyi, bu örgütlerin yapısı ve uygulanan politikalar, değişimi hazırlayan koşullar üzerinde etkin olduğu gibi değişimin hangi yönde olacağını ve bu değişimin hangi stratejik amaca doğru ve hangi araçlarla olacağını da etkiler.

Sovyetler birliği ve sosyalist sistemin dağılmasından sonra emperyalizm, bütün dünyada neo liberalizm adı altında saldırıya geçti. Bu saldırı daha önce başlamakla birlikte, bu dönemde yoğun ve yaygın olarak sürdürüldü. Amacı, dünyada ortaya çıkan yeni koşullara göre uluslararası işbölümünü yeniden düzenlemek ve proletaryanın o güne dek elde ettiği kazanımları haklarına el koymaktı. Dünyayı yeniden dizayn etmeye yönelik emperyalizmin bu saldırısı, özellikle proletarya ve emekçi sınıflara, ezilen halklara karşı ekonomik, politik, entelektüel ve ideolojik alanları da içine alan kapsamlı bir saldırı başladı. Kapitalizmin sonsuzluğunun ilan edildiği (tarihin sonu), dünyanın efendisinin ABD olduğu (Amerikan yüzyılı, tek kutuplu dünya) gibi argümanlarla yürütülen bu saldırıyla proletarya ve emekçi sınıfların silahsızlandırılması, ekonomik ve siyasal bütün örgütlerinin dağıtılması, proletaryanın örgütsüzleştirilmesi amaçlandı. Böylelikle proletarya ve emekçi yığınların devrime, politik iktidara ve sosyalizme yönelmeleri engellenecek, artı-değer sömürüsü ve sermaye birikiminin yoğunlaşarak sürmesi güvence altına alınacaktı. Aynı zamanda bağımlı ülke ekonomilerinin tam ilhaki da gerçekleştirilecek, sermaye, küresel pazarda istediği gibi atıf olacaktı. Bu politikalar, "insan hakları", "hukuk devleti", "hukukun üstünlüğü", "sivil toplumun güçlendirilmesi", "demokrasi" ve "özgürlük" gibi parlak, cıfcaflı ambalajlarla, reform adı altında piyasaya sürüldü. Bu uygulamalara karşı çıkan bağımlı ülkelerdeki eski yönetimler, işbirlikçi de olsa, "olağan yollarla" işbaşından uzaklaştırıldı; bunun başarısız olduğu durumlarda da savaş, işgal dahil askeri yollarla bu ülkelere "demokrasi ve özgürlük" götürüldü.

Bu kapsamlı saldırıya dünya proletaryası ve emekçi yığınlar ne sessiz kaldılar, ne de boyun eğdiler. İlk isyan 1999'da ABD emperyalizminin merkezinde, Seattle'da patlak verdi. Dünyayı ellerinde tutan dev tekellerin temsilcileri, sözcüleri, devlet damları dünyanın neresinde toplanırsa isyanlar, ayaklanmalar da onları takip etti.

Bu isyan ve ayaklanmalarda (sosyal forumlar) öne çıkan bir slogan oldu: "Başka Bir Dünya Mümkün!" Retorik olarak güzel, ilgi çekici, akılda kalıcı bir slogan bu. Ancak biraz sorunlu. İlk başta biraz utangaç da olsa, sosyalizmi işaret ediyordu. Ancak hedefi net göstermemesi nedeniyle, zamanla herkes bu sloganı farklı farklı anlamlar yüklemeye başladı. "Başka bir dünya" diyorlardı, yeni bir dünya değil. Yeni bir dünya ve yeni bir yaşam vurgusu ve hedefi açık olmadığı için, bu slogan, alternatif bir yaşamı eski dünya ile yan yana olabilecek bir dünyayı da barındırıyordu. Buradan hareketle, sloganın belirttiği "başka bir dünya" için devime, devrimci mücadeleye, politik iktidarın ele geçirilmesine ihtiyaç duyulmadan, bu yollara başvurulmadan pekala reformlar yoluyla ya da uygun alanlarda eski dünyanın içinde-yanında varolabilirdi. İşte sloganın asıl sorunu bu.

Emeğin toplumsal kurtuluşuna giden yol, politik iktidardan geçer. Toplumsal kurtuluş, politik iktidarın ele geçirilmesiyle başlar. Sosyal Forumlar iktidar sorununa dair somut şeyler söylemeye de, vardıkları nokta iktidarı ele geçirme konusunda devrim yolu olmadı. Sistem içinde kalarak parlamento-seçim yoluna saptılar. Arap baharı ile başlayan devrimler ise, varolan hükümetleri yıkmayı başarsalar bile, devrimi sonuna kadar götürüp iktidarı ele geçiremediler. Ancak, Sosyal Forumların aslında "başka bir dünya" derken, devrim yolu dışında başka bir yol, reform yolu dedikleri kısa sürede açığa çıktı. Sosyal Forum'larda geniş kitle gücünü oluşturanların asıl olarak orta sınıflardan gelenlerden olması nedeniyle sermayeye dayalı üretim sistemini ve giderek sınıfları ortadan kaldırmayı amaçlamadıkları anlaşıldı. Onların amacı yönetime ortak olmak, sistemin aktayan yanlarını düzelterek yırtık, söküklüklerini yamamak, "insancıl kapitalizmi" egemen kılmaktır.

Perspektif bu olunca araçlar da belli oldu. STÖ ya da asıl adıyla NGO, yani hükümet dışı örgütler. Sermayeden ayrı, bağımsız değil, hükümet dışı örgütler. Amaçlarını daha açık ifade etmeye başladılar: Taban vergisiyle sermayenin daha fazla katkısını sağlamak; elde edilen gelirle yeryüzündeki yoksulluğu, açlığı azaltmak. Ortadan kaldırmak değil, azaltmak. Değişik sınıf ve katmanlardan gelen bu geniş yığınlar, sınıflar mücadelesinin temel meseleleri dışında kalan ikincil sorunlarla; insan hakları, ekoloji, feminizm, kalkınma, GDO karşıtlığı gibi şeylerle ilgilenerek geniş emekçi kitlelerin de düzene dönmesinde etkin rol üstlendiler.

Tam da burada kapitalizm karşıtıymış gibi görünen ama aslında kapitalizmin yırtık, söküklüklerini tamir etmekten öteye geçmeyen tezler ortaya saçıldı. Antonio Negri, Michael Hard, John Holloway gibi "sol" aydın ve filozoflar bütün dünyada parlatıldı. Marksist olduklarını söyleyen ama Leninizmi reddeden bu aydınlar aslında günümüzde Lenin'i ve Leninizmi savunmadan marksist olunamayacağını pekala biliyorlardı. Hoş ama boş sözlerle dünyaya sunulan kof teorilerinin üzerini yüksek perdeden çıkan sesleriyle örtmeye çalışan bu küçük burjuva ideologlar sınıf mücadelesinde proletaryanın sınıf bilincini bulandırmaya çalıştılar. Burjuva toplumu ve sermayenin iktidarıyla açık çatışmaya girip devrimi gerçekleştirme dışında pek çok yol önerdiler, geliştirdiler. Proletaryanın, ezilen ve sömürülen emekçi yığınların, halkların iktidarı ele geçirecek sermayenin ekonomik ve politik iktidarına son verip yeni bir yaşam olan sosyalizmi kurmayı amaçlayan mücadelelerinin önündeki en büyük engel küçük burjuva hareket oldu. Burjuva toplumu ve sermayenin egemenliğini yıkmaya yerine kitleleri ıvır zıvrığa uğraştırdılar.

Küçük burjuva hareketlerin aydın ve filozoflarının piyasaya sürdüğü bu tezler proletarya ve emekçi sınıflara ezilen halklara karşı yöneltilmiş entelektüel ve ideolojik silah oldular. Ezilen ve sömürülen kitlelerin elini kolunu bağlayan, onları silahsızlandıran, örgütsel yapılarını ve perspektiflerini bozan, dağıtan işlevler gördüler. Onları toplumsal kurtuluşlarını gerçekleştirme için politik iktidarı ele geçirme hedefinden uzaklaştırdı. Bunun yerine iktidarla kesin bir çatışmaya girmeksizin "yeni bir politika yapma yolu" dedikleri "toplumsal eylemler" bel bağlamayı; yoksulluğu azaltmak amacıyla yerel kalkınma projeleri geliştirmeyi; kent bostanları kurarak ekolojik tarım örnekleri yaratmayı; uygun ve elverişli yerel alanlarda "doğrudan demokrasi" deneyimleri yaşamayı, yaşatmayı önce çıkardılar. Hatta bu amaçla Dünya Bankası'nın mikro kredileri desteklemesi ve AB fonlarından yararlanmak ve işbirliğine gitmekte hiç beis görmediler.

Sonuçta bu hareketler proletaryaya bağlanmadığı, sosyalizm hedefi ve bu hedefe götürecektir kapsamlı bir strateji yokluğu nedeniyle işsizlik, açlık, yokluk, çevre felaketi gibi kapitalizmin yarattığı kimi sonuçlarla uğraşmaktan öteye gidemediler.

Proletarya başta olmak üzere bütün emekçi sınıfların ve ezilen ulusların devrim yolundan ilerleyebilmesi için en başta sıkı merkezi bir örgüt gereklidir. Eski dünyayı karşısına alan, burjuvaziyi hem ideolojik hem örgütsel olarak tam bir kışıma yaşayan bu örgüt Lenin'in yeni tipte dediği partidir. Lenin'in geliştirdiği bu öncü parti proletaryanın en ileri kesimlerine dayanır ve proletaryanın devrimci sınıf bakışıyla hareket eder.

İster sosyal forumlar olsun, ister Gezi Ayaklanması ya da Arap devrimleri olsun bu hareketlerin en büyük eksikliği proletaryaya dayanmaması, işçi sınıfı içinde bağlarının zayıflığı; politik iktidarı ele geçirme, oradan da toplumsal kurtuluşa ilerleme devrimci bakış açısına sahi olamamalarıdır. Burada marksizm-leninizm ve devrimci komünist partisi belirleyici öneme sahiptir. Çünkü böyle bir perspektif ve program ancak marksizm-leninizmi kendisine kalavuz edinmiş devrimci bir komünist parti tarafından ortaya konabilir. Politik iktidar, toplumsal değişim ve toplumsal kurtuluşa giden yolun başlangıcıdır; sınıfların ortadan kaldırılmasına giden yol buradan geçer.

“Size Çiğneyip Geçtiğiniz Hangi Mevzuatı Hatırlatalım?”

İzmir ÇHD, ÖHD ve İHD Kürdistan'da 60 gündür süren sokağa çıkma yasaklarını ve katliamları protesto etmek amacıyla 9 Şubat günü saat 12.00'da Bayraklı Adliyesi'nde bir araya geldi. ÇHD, ÖHD ve İHD adına basın metnini Av. Erdoğan Akdoğan okudu.

Okunan basın açıklamasında, "Her birimizin kapılarının önünde kan lekeleri var. Dostlarımızın, müvekkillerimizin, mücadele arkadaşlarımızın kanı bunlar. Bizleri bir acı iklimine ikna etmeye çalışanların vahşetini yaşıyoruz her gün. Her gün yeni bir Guernica ile uyanıyoruz.

Bir bodrum katında insanları açlık-susuzluk-ölümle imtihan ettiniz. Su isteyen insanlara kimyasal gazlar, kurşunlar ve bombalarla cevap verdiniz.

Bu ülkeyi yönetenlere sesleniyoruz: İçiniz rahat olsun, bizleri iyi öldürdünüz! Artık ölüyüz zira... Ölüm envanterinizde Suruç'un, Ankara'nın yanına bir çentik daha atın. Kendinizi biraz daha millî ve yerli sayabilirsiniz artık.

Katledilen yoksulsa, Kürtse, Aleviyse; onlar için sizin kullanacağınız en anlamlı isim 'TERÖRİST' biliyoruz. Ve sizin için en anlamlı görev onları ölü ele geçirmek kuşkusuz. Sizler için bu işi nerede yaptığının hiçbir önemi yok. Zira ha bir maden ocağında 301 işçiyi öldürmek, ha bir bodrum katında 60 insanı boğaz-

lamak...

Bizim aklımız ve değerlerimizle alay ettiğinizin farkındayız. Bir hafta boyunca ölüsünü çürüttüğünüz Taybet İNAN hâlâ yerde yatıyor. Gövdesine 13 kurşun sıktığınız Uğur KAYMAZ'ın gözleri bize bakıyor hâlâ. Analarımızı, çocuklarımızı katletmekten vazgeçin! Çocukları ve kadınları öldürerek bu savaşı kazanamayacaksınız!

Yüzünüze çöreklenmiş pişkin sırtışınızla karşımıza geçip bizimle dalga geçmeyi bırakın artık. Ethem'in kafasına kurşun sıktırınız, Ali İsmail'i bir sokakta alçakça linç ettirdiniz, Ankara'da ölümlerimizin üzerine gaz sıktırınız. Meslektaşımız Tahir ELÇİ'yi kafasından vurarak bize ince bir mesaj verdiniz. Şimdi de altmış insanımızı kimyasal silahlar ve bombalarla katlettiniz. Kolları yok ölümlerimizin, beyinleri akmış, Somalı işçiler gibi yaktınız onları.

Sizlere hangi hukuku, hangi sözleşmenin hangi maddesine uymadığınızı hatırlatalım isterdiniz, yüzünüzü kızarması için? Alçaklığın, cinayetin, yağmanın, lincin, hırsızlığın, gaspın bu kadar meşru sayıldığı, devlet eliyle yol verildiği hâllerde size hangi çiğneyip geçtiğiniz mevzuatı hatırlatalım?

Alçaklığın, cinayetin, yağmanın, lincin, hırsızlığın, gaspın bu kadar meşru sayıldığı, devlet eliyle yol verildiği hâllerde sözün ne kadar kıymeti kalır ki?

Cizre'de 120.000 insanı dokuz gündür açlığa, susuzluğa mahkûm ettiniz. Onurlarından vazgeçmeyen insanları bir vahşet bodrumunda yok ettiniz.

Sizi bir yere çağırıyoruz! Lâkin bilin ki ne UNUTACAGIZ, ne de mücadeleden VAZGEÇECEĞİZ!" denildi.

Basın açıklaması, katliama sessiz kalınmayacağı vurgusuyla sona erdi.

Amed'te Bir Eylem!

Cizir'de yapılan katliamdan sonra ülkede üç günlük yas ilan edildi. Amed'te, bu yasin ilk gününde kepenkler ve kontaklar kapatıldı. Şehrin büyük bir bölümü suskunlaştı. Saat 13.00'da Koşuyolu Parkı'ndaki İnsan Hakları Heykeli önünde, katliamı protesto etmek için yapılan çağrı üzerine toplanmalar başladı. Burada yapılan saygı duruşu ve kısa bir açıklama sonrası halk yürüyüşe geçmek istedi. Yürüyüş daha başlamadan polis saldırısı ile karşılaştı.

Parkin etrafına saran devlet güçleri gaz ve boyalı su ile aynı anda ve tüm araçlardan saldırdı. Kitle ara sokaklara döşer çekildi. Batı Kent, Ofis, Kaynaratepe, Körhat, Muradiye ve Şeyh Şamil mahallelerine doğru yayıldı eylem. Bağlar'da, sokaklara giremeyen devlet güçleri; her sokağa onlarca gaz bombası attı. Ara ara gerçek mermir de kullanıldı. Bağların her semtinde yaşanan çatışmalar sürerken, Sento Caddesi'nden bir ölüm haberi geldi. 16 yaşlarında bir çocuk başından vurulmuş. Katledilmiş.

Neredeyse yapılan her eylemden, ya bir yaralama ya da ölüm haberi çıkmakta. Düşman, azgınca saldırıyor. Belki de halk bunu bildiğinden, bu tarz eylemlere katılım günden güne aza-

lıyor. Nedeni korku değildir. Nedeni; bu tarz eylemlerin etkisizliğidir. Görüşebildiğimiz herkeste bir başka yolun arayışı var. Bu böyle olmaz diyorlar. Silahlı bir halk ayaklanmasının artık olmazsa olmaz bir çözüm aracı olduğunu dile getiriyorlar. Reformist siyaset burada top-rağa gömülüyor. Harekete geçmemelerinin nedeni de; gözlerinin, kulaklarının ve hala umutlarının dağlarda olmasıdır. Oradan daha farklı bir çıkış bekleniyor. Bunun için, hep sözü edilen 'bahar günleri' bu yıl gelecek mi göreceğiz. Biraz da yaşanan eski pratiklerin korkusu var. Her şeyi göze alıp sokağa indikten hemen sonra başlayan 'masa başı' görüşmeler. Bu, kafaların bir yerinde saklı duruyor. Yine de belki o günler beklenmeden yeni çıkışlar yaşanır; oluşturulacak küçük saldırı birlikleri, komiteler her sokakta harekete geçer, Kürdistan'da ve Türkiye'de aynı zamanlarda. Süreç biraz da bu yönlü çıkışlarla daha hızlı evrilebilir. Sürüçü ve diğer yerlerde başlayan müthiş direngenlik nasıl kitelerin ve hatta hareketlerin yolunu çiziyorsa; bu da öyle. Dedikimiz gibi, kalbi ve bilinci yeni yaşamdan yana olanların tercihi bellidir.

Mücadele Birliği/ Amed
09/02/2016

“Operasyonların Hedefinde Kürt Halkının Kendisi Var”

Cizre'de bir evin bodrumunda günlerce yaralı halde tutulan onlarca kişi ani bir operasyonla katledildi. Katliam sonrası birçok ilde operasyonlara karşı eylemler gerçekleştirildi.

Antep'te de HDP'nin çağrısıyla 9 Şubat'ta saat 12.30'da Yeşilsu Parkında Cizre'de gerçekleştirilen katliamı protesto etmek için basın açıklaması yapıldı. "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Cizre Halkı Yalnız Değildir" sloganlarıyla başlayan açıklamayı HDP il eş başkanı Atiye Okay okudu.

Basın açıklamasında, "8 Şubat sabahı Türkiye gözlerini AKP medyasının sevinç çığlıkları eşliğinde verdiği, Cizre'de 60 kişinin mahsur kaldıkları bir evin bodrumunda katledildikleri haberiyle açtı. Bu haberin veriliş tarzının toplumda yarattığı öfke karşısında, AKP kontrolü altındaki TRT ve Anadolu Ajansı ile katledilen insanların sayısını 8 ile 12 arasına çekti ama katledilenlerin silahlı çatışma sonucunda öldürüldüklerini ısrar ettiler. Her iki haber de bağımsız kaynaklarca doğrulanmadı.

Savaşta önce hakikat ölü: Sur'da ve Silopi'de olduğu gibi Cizre'de de operasyonların hedefinde Kürt Halkının kendisi vardır. Halklarımız demokrasi ve barış güçleri, soykırma tabii tutulan Kürt Halkı ile dayanışma için harekete geçmelidir." denildi.

“Kürt Halkına Yapılan Katliamlar Karşısında Sessiz Kalma”

Sargazi Mücadele Birliği, 13 Şubat günü, Aydınlar Mahallesi, İnönü Mahallesi, Meclis Mahallesi ve Demokrasi Caddesinde kahvelere, cafelere, mahalle aralarına giderek bildiri dağıtım ve ajitasyon konuşmaları yaptı.

Kürt halkına yapılan katliamları, işkenceleri ve tutuklamaları protesto etmek için yapılan çalışmaya Sargazi halkı duyarlı bir tavırla yaklaştı. Çalışma yapılan bölgelerin birçoğunda, halka, bugün olan katliamları nasıl değerlendirdiklerini sorduk ve tartıştık. İnsanlar bu katliamların arkasındaki asıl amaçları artık daha net bir şe-

kilde gördüklerini ifade ettiler. En duysuz kesimlerin bile bu konuda bir fikri oluşmuş durumda. Geldiğimiz noktada, insanlık görevi olarak bildiğimiz ve zorunlu olarak gördüğümüz örgütlenme, halkın çekingen damarına karışmış. İnsanlar öğrendikçe örgütlen-

meye ihtiyaç duyuyor. Bizlere düşen, böyle bir süreçte bütün iletişim araçlarıyla kendimizi halkın militan tutumuna bırakarak onlara öncülük etmektir.

Mahalle içindeki çalışmalarımız bittikten sonra, her gün saat 19.00'da Sargazi emekçi halkıyla gerçekleştirdiğimiz "Kürt Halkına Yapılan Katliamlar Karşısında Sessiz Kalma" şiarıyla yaptığımız ses çıkartma eylemine katıldık.

Ve diyoruz ki: Başka bir ulusu ezen bir ulus asla özgür olmaz

Yaşasın Hakların Mücadele Birliği
Sargazi Mücadele Birliği Platformu

“Kadının Özgür Yaşamı Örmesi Devletin Korkulu Rüyası”

Kongreya Jinan Azadi (KJA)'nin çağrısıyla yüzlerce kadın 14 Şubat günü Kadıköy Bahariye Caddesi girişinde buluşarak devletin Kürdistan'daki katliamlarını ve kadın bedenine yönelik saldırılarını protesto etti. KJA'nın çağrısı üzerine Emekçi Kadınlar (EKA) da Kürt halkına destek vermek ve katliamlara karşı öfkesini haykırmak üzere Kadıköy'deki eyleme katıldı.

KJA İstanbul Koordinasyonu'nun yaptığı 18.00'deki toplanma çağrısı öncesi Kadıköy Altıyol TOMA, çevik kuvvet ve sivil polislerce tümüyle abluka altına alınmıştı. Boğa heykeli çevresine çevik kuvvet yığılması yapılmış olmasının nedeniyle kadınlar Bahariye Caddesi girişinde toplanarak "Devlet İşkenceye Soyundukça Kadınlar Direniş Giyinin" pankartlarını açtılar. Emeki Kadınlar'ın da katıldığı eyleme HDP'li kadın milletvekilleri de destek verdi.

Kadınlar bir araya gelir gelmez ekip amirleri "Yasadışı slogan atmayın", "Eylemi terör örgütü propagandasına çevirmeyin", "müdahale ederiz", "hadi açıklamanızı yapın alanı boşaltın" tacizleri ve müdahale tehditlerinde bulundu. Kadınların ise cevabı "Cizre'de Direnen Kadınlara Bin Selam", "Jin Jiyan Azadi", "Kadın Devrim Özgürlük", "Saray Savaş Kadınlar Barış İstiyor" sloganları atmak oldu. HDP milletvekili Filiz Kerestecioğlu'nun polislin "Burada terör örgütü propagandasına izin vermez. Yasadışı slogan atarsanız müdahale ederiz" sözlerini tekrarlamasına KJA'lı ve EKA'lı kadınlar tepki gösterdi.

"Devletin katliamlarını kadın bedenine yönelik saldırısını ve vahşetini protesto ediyoruz. Barış barış diye bağırıyoruz, barış sözü de mi yasak, barış istemeyi hangi terör örgütünün propagandası sayıyorsunuz" diyerek karşı çıktılar. Bir yandan tartışma sürerken bir yandan da sivil ve çevik kuvvetin provokasyon ve saldırı tehditleri devam etti.

Kadınlar "vatani size böldürme-

yiz" histerik çığlıklarına ve saldırı tehditlerine rağmen "Direnen Kadınlara Bin Selam", "Kadın Devrim Özgürlük", "Cizre'de Direnen Kadınlara Bin Selam", "Katiller Yenilecek Kadınlar Kazanacak" sloganları, zılgıt ve alkışlar eşliğinde basın açıklamasını gerçekleştirdiler.

Temmuz ayından bu yana Kürdistan'ın bir çok ilçesinde topyekun bir savaş yürütüldüğü söylenen basın açıklamasında, tüm uluslararası kamuoyunun gözü önünde kadın, çocuk, genç, yaşlı demeden sivil katliamları gerçekleştirildiği, her gün yeni bir insanlık suçuna imza atıldığı söylendi.

"Biliyoruz ki, kadın bedenine yapılan her saldırı, esasta kadın özgürlük tutkusuna yapılmış bir saldırdır. Bu saldırılar bizleri ne mücadeleden azminden ne özgürlük tutkusundan ne de örgütlü irademizden koparamayacaktır. Bir kez daha diyoruz ki, bu zulüm ve vahşet yayan kirliliği savaş saldırıları bizleri asla mücadelemizden geriye düşürmeyecektir. Bizler KJA olarak bütün alanlarda tüm kadınları bu saldırılara karşı ayağa kalkmaya ve her yerde en üst düzeyde tepkilerini ortaya koymaya çağırıyoruz." denildi.

Faşist polislerin ırkçı histerileri, kadına uygulanan her türlü vahşete rağmen özgürlük tutkusundan vazgeçemeyişine karşı duydukları öfkeyi yansıtıyordu. Daha açıklama bitir bitmez "hadi alanı boşaltın" diye kadınları kalkanlarla sürmeye çalışmaları, devletin kadınların özgürlük hareketinin önlerinde yer almaları ve bunun devletin bir kabusu haline gelmiş olmasının bir yansımasıydı.

Basın açıklamasının bitiminde kalkanlarla sürülmeye çalışanların arasında çocuklu kadınlar da vardı. Kucağındaki çocuğa zarar gelmemesi için genç kadınların etrafını sararak "Haydi herkes dağılıyor, çocuğa zarar gelmesin sen ayrı!" demesi üzerine "Ben gitmem, gitmem Cizreliyim ben. Buraya Cizre'deki katliam için gelmişler, bize ses, vermeye gelmişler. Ben gitmem! Çocuk da dursun... Ben Cizreliyim buradan son gidecek kişi benim" diyerek Kürt kadınlarının özgürlük tutkusunu, korkusuzluğunu bir kez daha haykırıyordu.

Haber Nöbeti Devam Ediyor

Hem burjuva basının Kürdistan'da yaşananları yansıtmaması, hem de burada çalışan basın emekçilerinin uğradıkları saldırılara karşı, Kürt halkının sesini duyurmak ve meslektaşlarıyla dayanışmak için başlatılan "Haber Nöbeti" devam ediyor.

Her hafta yeni bir ekiple Kürdistan'da olacaklarını duyurmuşlardı. İlk ekip Sur ve Amed başta olmak üzere abluka altında olan bölgelerde yaşananları gözlemlediler, yazdılar. Kah Amedspor'un olaylı maçından, kah polis kurşunuyla hayatını kaybeden 16 yaşındaki çocuğun cenazesine gittiler. Orada çalışan basın emekçileriyle beraber çalıştılar ve yaralı meslektaşları Refik Tekin'i ziyaret ettiler.

1. ekip oradan izlenimler ve onlarca haberle geri dönerken, 9 Şubat günü 2. ekip yola çıktı.

"Gerçeğin peşindeyiz, meslektaşlarımızın yanındayız" diyerek haber nöbeti başlatılan gazetecilerin ikinci ekibi yarın Diyarbakır'da olacak. "Gerçeğe ve mesleğimize sadece dayanışmayla sahip çıkabiliriz. Gerçeğin peşindeyiz, meslektaşlarımızın yanındayız" diyen ikinci ekipte Cumhuriyet'ten Pınar Ögünç, Agos Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Yetvart Danzikyan, Sol Haber Portalı'ndan Mesut Bayram, serbest gazeteci Tuğba Tekerek, gazeteci Fehim Işık, BirGün Gazetesi'nden Zeynep Yüncüler, Bianet'ten Elif Akgül ve Evrensel Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Fatih Polat yer alıyor. 14 Şubat günü de, 2. ekip yerini 3. ekibe bırakıyor.

Basın emekçileri yaşananları insanlara anlatabilmek için çabalarken neler yaşadığı öğrenildi.

peki son günlerde bir bakalım...

"1. vahşet bodrumu"nda 23 Ocak'tan beri mahsur kalan yaralıların birisi de Aza-diya Welat gazetesi Yazı İşleri Müdürü Rohat Aktaş... Rohat Aktaş'tan 30 Ocak'tan bu yana haber alınmıyor, ölüp ölmediği dahi bilinmiyor.

Jiyan muhabiri Hayri Tunç, 2 Şubat günü gözaltına alarak tutuklandı. İstanbul'un emekçi semtlerinden Kürt halkının sesini taşıyan Hayri Tunç, sosyal medya paylaşımları gerekçe gösterilerek "terör örgütü propagandası" yaptığı gerekçesiyle Silivri'ye gönderildi.

10 Şubat akşamı Antep'te gözaltına alınan DİHA Muhabiri Nazım Daştan, Facebook'ta paylaştığı haberleri gerekçe gösterilerek "örgüt propagandası" iddiasıyla 11 Şubat günü tutuklandı.

Nusaybin'de Fransız Foto Muhabir Gael Cloarec ve Siyasihaber.org muhabiri Duygu Yıldız 12 Şubat günü haber takibi sırasında zırhlı araçlara bindirilerek gözaltına alındı. Muhabirler, ertesi gün serbest bırakıldı.

14 Şubat günü Özgür Gazeteciler Cemiyeti Eşbaşkanı Nevin Erdemir ve Gün Radyo çalışanı Ahmet Gülmez, Mardin girişinde yapılan kimlik kontrolü sonrası gözaltına alındı. İstanbul'da bir haberi görüntülerken gözaltına alınan DİHA Muhabiri Asya İnedi'nin ise nereye götürüldüğü uzun süre öğrenilemedi. Asya İnedi geç saatlerde serbest bırakıldı.

Aynı gün DİHA Antalya muhabiri Feyyaz İmrak da tutuklandı.

Bu arada, Genelkurmay Başkanlığı'nın, ajans ve gazetelerin Kürdistan'da çalışan muhabirlerini arayarak, Cizre'ye ilişkin tek bir haber geçmemeleri yönünde talimat verdiği öğrenildi.

Ezgilerimiz Susmayacak! Devrimci Sanat Engellenemez!

Bir kez daha müzik grubumuzun üyelerine dava açıldı!

2 Ocak günü Galatasaray Meydanı'nda "Ezgilerimiz Özgürlük İçin Dövüşen Kürt Halkına" diyerek enstrümanlarımızla eylem-etkinlik yapmak isterken gözaltına alınmıştık. Amacımız, yaşadığımız bu coğrafyada aylar boyunca en barbar, insanlık dışı işkenceler, saldırılar altında katledilen Kürt halkının çığlığına ses olabilmektir.

Devrimci sanatın, devrimci müziğin gücünden korkan faşizm, bir kez daha, müzik grubumuzun üyelerine dava açtı!

"Bu suça ortak olmayacağız" diyen biz sanatçılara, akademisyenlere de aynı tehditler, saldırılar devam ediyor.

Ama korkmuyoruz! Susmayacağız!

Ezgilerimizi, daima işçi sınıfının onurlu mücadelesi ve özgürlüğe yürümek isteyen Kürt halkı için söylemeye devam edeceğiz!

Ezgilerimiz susmayacak!

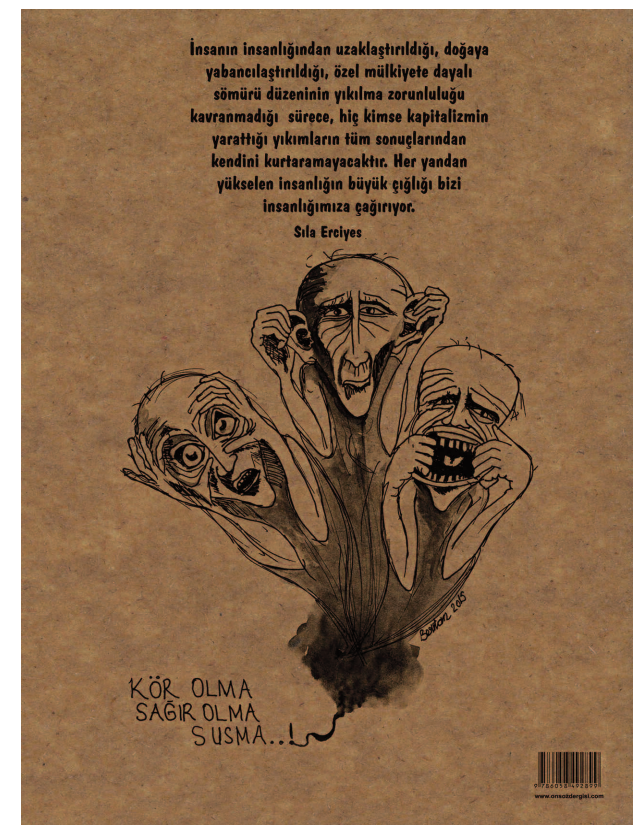
Umutumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla!

emeğe ezgi

ÖNSÖZ'de Bu Sayı...

Sıla Erciyes - Bu Suça Ortak Olmayacağız! / D. Dağlı - Matyev Kojemyakin Maksim GORKİ / Temade ÇINAR - Paralel Dünyalar - Yabancılaşmaya Karşı Beyin Egzersizleri / Özgür Güven - Büyülü Gerçekçilik / Çetin Deniz - Siz Hiç Eksilmediniz Mi; Biz Çok Eksildik / Zeynep Türkmen - Portakal Ağacında Oturan Kadın / Karmir Jin - Hatırlatma Takıntısı Olan İnsan: Eduardo Galeano / Tuğçe Saygın, Renas Toprak - Kamera Kayıtta mı? / Renas Toprak - Kurlangıcın Türküsü / Devinim Tiyatro Atöyesi - 10:04 Vurulduk Ey Halkım Unutma Bizi / Av. Yemen Cankan - Ne Siz Sorun Ne Biz Söyleyelim? / Gülsunaz - Merhaba Dünyam / Elifcan - Mahşeri Günler Yaşyoruz / Söyleşi - Suruç Dayanışması'ndan Süleyman Başer'le / Nazım Akarsu / Kıyısız Deniz / Wolfgang BORCHERT - Sonra Yapılacak Tek Şey Var / Gulareş - Lisa Çalan / Demet Demeter - Dünyaya Başkaldırıyoruz - Uluslararası Kadın Konferansı / Bahar Derin - Göçebe / Atila Oğuz - Pontos'un Kalbi / Kemal Oruç - Kemal Başar'la Söyleşi / Tiyatro Simurg - Nazım Ormanında Bir Gece / Emeğe Ezgi - Ezgilerimiz Özgürlük İçin Dövüşenlere / Kemal Oruç - 325 TL'lik Opera... Ödenekli Tiyatrolar... Beyaz Değil / Sühayla Güney Avcı - Uyanış / Sinan Kurt - Barışa Kutsadığım Kadın / Söyleşi - Şair Faris Kuseyri'yle / Elifcan - Zarfla Gelen Bahar / Söyleşi - Sarmasık Üzerine / Metin Yoksus - Çikolata / S.Ş. - Nehir

Bölge Siyasetine Filistin'den Bakmak

BDS Türkiye (Filistin İçin İsrail'e Boykot Girişimi), FHKC liderlerinden Halid Barakat, Gazeteci Fehim Taştekin ve BDS'den Araştırmacı Selim Sezer'in katılımıyla "Bölge Siyasetine Filistin'den Bakmak" paneli düzenledi.

Taksim'deki Makine Mühendisleri Odası'nda yapılan panelin moderatörlüğünü Ayşe Düzkan, çevirileri ise Nicola Saafin yaptı.

Panelin yapılacağı salon girişinde BDS hareketini tanıtan ve Türkiye'nin siyonist İsrail'e ilişkilerini resmi olarak politik alana taşımaya karşı başlatılmış olan "İsrail'e Normalleşmeye Hayır" kampanyasının çağrı yer aldı; boykot hareketini büyütmeye ve BDS Türkiye'ye üye olma çağrısı yapıldı.

Ortadoğu'da yaşanan kriz ve çatışma sürecinde Filistin'in bölgesel ve jeopolitik denklemlerdeki tarihsel rolüne değinilen panelde, FHKC liderlerinden George Habbash El Hekim, ölüm yıldönümü dolayısıyla anıldı.

Filistin mücadelesinde, Üçüncü İntifada'nın Tunus'tan başlayan ve bir deprem etkisi yaratan isyan dalgasının ardından oluşan dinamiklerle ortaya çıktığına işaret eden Barakat, bu dinamiklerin 20 yıl boyunca süren müzakerelerin sonuç vermemesi, aynı zamanda, diplomatik sürecin başarısızlığının görülmesiyle birlikte, yaşamı çekilmez kılan utanç duvarları ve bu baskılar altında hayata gözlerini açan genç nesillerin girişimleriyle ortaya çıktığını ifade etti.

FHKC olarak, 1991'deki Madrid görüşmeleri ve 1993'teki Oslo sürecine baştan beri karşı olduklarını söyleyen Barakat, "Bunun gerçek bir barışı getirmeyeceğini biliyorduk. Çünkü İsrail'in taviz vermeyeceğini biliyorduk ve İsrail'in işgali sürdürmek için zaman kazan-

maya çalıştığını biliyorduk. Örneğin 'yerleşkeler' bu 25 yıllık diplomatik süreçte yüzde 500 oranında arttı. 'Yerleşke' deniliyor ancak bu yerleşkelerin amacı yerleşim değil sömürgeciliktir. Askeri merkezlerden silah depolarına kadar işgal politikasıyla kuruluyor. New York, Chicago, Paris'ten gelen en radikal yerleşimcilerin buralara yerleştirilmesinin temel nedeni budur" diyerek "Yerleşke"lerin niteliğini de değindi.

Halit Barakat, aynı zamanda 1993'te siyonist İsrail hapishanelerindeki Filistinli tutsakların sayısının bin iken, müzakere süreci boyunca 7 bini geçtiğini kaydetti. Yeni toprakları ilhak edilmesi ve bu topraklardaki Filistinlilerin sürgün edilmesi için inşa edilen utanç duvarlarının bu intifadaya tetiklediğine dikkat çeken Barakat, "ayrım duvarları 'daha fazla toprak daha az Arap' sloganının bir devamı olarak addedildi" dedi.

Oslo sürecinin bir başka faktörü, "Filistin Yönetimi" diye ayrıcalıklı bir sınıf yarattığını ve dünyadaki yüzde birlik kapitalist sistemin Filistin'deki yerini bu yönetim aldığını söyleyen Barakat, bu yönetimin ise işgalin taşeronluğunu yapıp her yönüyle güvenliğini de sağlamakta olduğunu ve Filistinlilerin buna karşı da direnmek için alanlardaki harekete geçtiğini belirtti. Bu yönetimin hayatta kalması için uluslararası emperyal bir dağılımın da yapıldığını belirten Barakat, 160 bin memurun görev aldığı bu yönetimin maasının AB tarafından ödenildiğini, güvenlik finansmanlığını ise ABD tarafından sağlandığını söyledi. Kenarda kalan küçük işleri ise gerici Arap veya Körfez ülkeleri üstlendiğini belirtti.

Direnen örgütlerin çatısı olan Filistin Kurtuluş Örgütü'nün yerini bu yöne-

timin aldığı, kitleleri harekete geçiren sadece ulusal sol örgütleri değil işçi sendikaları, öğrenci ve kadın hareketi örgütlerini de sürecin dışına ittiğine dikkat çeken Barakat, "Bunların yerini bakanlıklar aldı ve bürokratik bir sürece girildi. Bu ise Filistin için çok büyük bir kayıptır" dedi.

Bu intifada sürecinde ulusal bir birlik olmadığı için bir anlamıyla yetim bir intifada dünyaya geldiğine vurgu yapan Barakat, İsrail'in Filistinlilere Apartheid rejimini kabul etmelerini dayattığını belirterek "Bizler de bu süreçte şunu anladık ki iki devletli çözüm asla mümkün değildir. FHKC olarak Filistin'in tüm toprağının kurtuluşuna kadar, Yahudilerin ve Arapların aynı şartlarda yaşadığı siyonizmden kurtarılmış bir vatan inşa edene kadar mücadele edeceğiz. Bölgeye kan kusturarak siyonizm tamamen yıkılmadan kurtuluş mümkün değildir (...) İsrail'i yok etmek ya da Filistin'i inşa etmek dışarıdan görüldüğü gibi değil. İsrail diğer devletler gibi değil. Bu topraklardaki devletler gibi değil. Kurulduğundan bu yana Filistin'i parça parça etmiş ve her bir parçasını giderek daha fazla kuşatan bir pozisyon almış. Örneğin 1986'da Gazzeliler Batı Şeria'da okuyabiliyordu. Artık 20 yaşındaki nesiller birbirini tanımıyor. Buna diasporadakiler de dâhil. Sadece siyaseten değil coğrafik olarak tamamen bölünmüş toplumlardan bahsediyoruz. Filistin'i okurken bu parçalanmışlığı sosyal olarak da okumak gerekiyor. Bu yüzden 2005'te BDS'nin ilk çağrısını yaptığımızda, ilk olarak geri dönüş hakkını, Apartheid'in bitirilmesini gündeme getirdik. BDS'den önceki dayanışma hareketinin boyutları farklıydı. Ancak Sovyetlerin çöküşüyle birlikte Filistin'le olan dayanışma da azaldı. Daha önce Filistin'le dayanışma içerisinde olan Türkiye ve Lübnan komünistleri, Irak Komünist Partisi gibi oluşumlar, gerici iktidarların başa gelmesiyle bu dayanışma azaldı. Anti-semitist politikalarla atılan her adım İsrail'e yaradı. Önemizdeki süreç için buna karşı Arap Direniş Cephesi gibi Türkiye ve benzeri ülkelerin de içerisinde olacağı bir ortak oluşum kurmayı düşünüyoruz" diyerek sözlerini tamamladı.

"İsrail'e Normalleşme" başlığıyla sunum yapan Araştırmacı Selim Sezer, anlaşmaların küresel olarak nereye denk düştüğü üzerinde durdu. Sezer, "19 yüzyıldan beri Filistin'i giderek yutan bir

devletten bahsediyoruz. Ve bütün bölgeye de yayılmayı hedefleyen bir oluşumdan bahsediyoruz. Böyle bir ülkeyle askeri, siyasi, diplomatik bütün ilişkileri reddediyoruz. Milyonlarca mültecinin geri gelmeden, Apartheid'in sona ermeden ve 1967'de işgal edilen topraklar boşaltılmadan İsrail'e hiç bir ilişki sürdürülemez" dedi.

Türkiye İsrail ilişkilerinin geldiği boyuta dikkat çeken Selim Sezer, Mavi Marmara'dan sonraki süreci değerlendirdi. Türkiye'nin Mavi Marmara için özür dilendi ve tazminat ödemesi ve Gazze ablukasının kaldırılmasını şart koyduğunu hatırlatan Sezer, şöyle devam etti:

"Daha önceden başlatılan bütün ilişkiler zaten devam ediyordu. Anlaşmaların diplomatik düzeye taşınması için özür dilendi ve tazminat olarak küçük bir sus payı verildi. Gazze için ablukanın kaldırılmasının hiç sözü bile gündeme gelmedi. Mavi Marmara operasyonuna katılan komutanlara açılan davalar düşürüldü. İsrail için tehdit görülen kişiler Türkiye'den sınır dışı edilme kuralı getirildi.

Yani MOSSAD ve MİT ortaklığı kuruldu. Yani bir kaç yıl sonra burada bu toplantıyı yapabileceğimiz bile şüpheli. Bunun anlamı stratejik işbirliği. Peki neden bugün? Türkiye ile Suudi Arabistan arasındaki ilişkiler güçleniyor. Yemen'e yönelik saldırılara Türkiye de destek verdi. Amerika ile ilişkiler Rojava'ya rağmen hiç olmadığı kadar iyiye gidiyor. Bölge çapında bazı eksenler daha belirginleşti. Soğuk savaş, vekalet savaşı ve bölgedeki sıcak savaşta Türkiye kendi tarafını belirliyor. 5 yıl önce araçlar farklıydı, sistemin kendisi aynıydı. 'One minute' ya da 'komşularla sızır sorun' politikasından bugüne kadar sistem aynıydı. ABD Başkanı Obama, göreve geldiği dönemde Müslüman ülkeler içinde ilk ziyaretini Mısır ve Türkiye'ye yaptı, bu ülkelere bir misyon biçti. Amerikan siyasetini bölgeye taşımak, küresel emperyalizmde merkezi bir rol almak. Ama isyanlarla her şey değişti. Mısır'la Nisan ayında yeni adımlar atılacak. Bu Türkiye iç politikayla da alakalı. Temmuz'dan beri süren savaşta Türkiye için bir ihtiyaç yeniden doğdu. MİT ve MOSSAD işbirliği Türkiye'nin yıllardan beri ihtiyaç duyduğu şeydi. Güçlü devlet yapısını, askeri ilişkileri oluşturma çabasıdır"

Bölgeyi yakından takip eden Gaze-

teci Fehim Taştekin, Suriye savaşının Filistin'e etkileri üzerine değindi.

Filistinlilerin çocukları doğduğunda ve öldüğünde kulaklarına "Filistin" diye seslendiklerini belirten Taştekin, "Bu bile Filistin davasının ne kadar canlı olduğunu gösteriyor" dedi. Taştekin, sokakların olmadığı dar bir alanda, labirentler içerisinde Filistin davasının ölmeden yaşadığını söyledi.

Filistinlilerin Lübnan ve diğer ülkelere göre Suriye'de daha fazla statüye sahip olduğunu kaydeden Taştekin, krizden sonra Filistinlilerin 3 kampa ayrıldığını belirtti. Yarmouk Mülteci Kampı'ndaki gelişmeleri hatırlatan Taştekin, "2012'de ÖSO kampı çatışma alanına çevirdi. Ordu güçlü bir kuşatma başlattı. 2015'te DAİŞ geldi ve kampı ele geçirdi. Muhafızlarla savaşan Filistinli rejime destek verdi. Birbirine kanlı bıçaklı olan Nusra ve DAİŞ, Yarmouk'ta sırt sırta verdi. Nusra, Golan'da İsrail'den destek aldı" dedi.

Mültecilerin Filistinliler için çok daha zor olduğunu dile getiren Taştekin, "Suriyeliler rahat bir şekilde Türkiye, Lübnan ve Ürdün'e mülteci olarak girebiliyor ama Filistinliler için bu bariyerler daha fazla yükseliyor. Bu yüzden daha fazla Filistinli Suriye'de kaldı. Diğer taraftan hala mültecilik ve geri dönüş hakkını kullanmak için Avrupa'ya da gitmedi. Almanya'da bu kamplardaki Filistinlilerin gitmesi için bazı girişimler oldu. Sonuçta Filistinlilerin kamplarını eritmek İsrail'e de yarayacaktı. Ancak Filistinliler ülkelerine dönebilmek için Suriye'den ayrılmak istemedi" diye konuştu.

ROJAVA'DAN BİR RÖPORTAJ

ANF muhabirlerinden Mehmet Nuri Ekinci'nin, TKEP-L Rojava Yaşar Bulut Karargâh Sorumlusu Teğmen Ali ile yaptığı röportajı paylaşıyoruz:

Cizre, Sur, Silopi ve Nusaybin gibi Kürdistan şehirlerindeki direniş karşı, Erdoğan- AKP faşizminin soykırım amaçlı saldırılarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Rojava'da bulunan Leninistler olarak Kürt halkının Rojava ve Kuzey Kürdistan'daki kahramanca direnişini saygı ile selamlıyoruz. Yapılan tüm saldırılar, AKP'nin 13 yıllık hegemonik sürecini de aşan, tarihsel olarak faşist bir karakterde olan devletin halklar üzerinde gerçekleştirdiği katliamlarla bugüne kadar gelmiştir. Faşist devlet sürekli halkları ezerek, katliamlar yaparak kendi egemenliğini pekiştirmek istemektedir. Ama Almanya başta olmak üzere İtalya ve İspanya'da faşizmin tüm baskılarına rağmen halkların kahramanca mücadeleleri sonucunda özgürlüklerine kavuştuğu gibi Kürdistan'da da özgürlüğe kavuştuğunu göreceğiz.

AKP faşizminin Kuzey Kürdistan'daki saldırılarını altında Rojava yenilgisi vardır. Rojava devrimi ile Kürt halkı büyük bir zaferle özgürlüklerine kavuştu. AKP hükümeti ve faşist TC devleti Rojava'ya düşmanca yaklaşarak, yıkmak için tüm olanaklarını kullanmasına rağmen, hem uluslararası toplumda, hem de Kürdistan ve Türkiye halklarındaki desteği ile bunu başaramadı. Rojava'daki yenilgi dolayısıyla da Kuzey Kürdistan halkına saldırmaya başladı.

Sur, Cizre, Nusaybin, Silopi başta olmak üzere Kuzey Kürdistan'ın birçok bölgesindeki saldırının amacı halkın öz yönetimlerle ortaya çıkardığı iradeyi yıkmak ve teslim almaya yöneliktir. "İkili ik-

tidara son vereceğiz" diye Erdoğan'ın bir açıklaması olmuştur. Erdoğan'ın bu açıklaması TC'nin Kuzey Kürdistan'da bir egemenliğinin kalmadığını itirafıydı.

Erdoğan, AKP faşizmi, Kürdistan'da kaybettiği egemenliğini tekrardan sağlamak için savaş başlatarak, daha fazla kan ve gözyaşının akmasını ve hunharca katliamları yapmaya başladı. Hitler örneğini Erdoğan bu amaçla kullandı. Ortaya çıkan belgelerde de görüldüğü ki, devlet, Kürdistan'da egemenliğini sağlamak için 15-20 bin insanın katledilmesini önüne hedef koymuş.

Böylesi kütesel bir katliamı göze almanızlar diyorsunuz?

Evet, kitlesel bir katliamı yapacak kadar gözü kara ve gaddarca bir savaşın içine girmişler. Erdoğan-Davutoğlu devleti yönetemez bir duruma geldiklerini çeşitli vesilelerle itiraf ettiler. Yönetemedikleri için de özgürlüğü için mücadele eden kitleleri, Kürtleri katlediyorlar.

Kürt halkına karşı ordu ve saraya bağlı özel ordu ile yürüttüğü bu savaşta yüzlerce ölülerinin olduğunu itiraf ettiler. Ama teslim aldığı medya ile bir algı yaratarak Kürt halkının direnişini terörize etmeye çalışıyorlar.

Bu faşizan saldırıları durdurmak için ne yapmak gerekir?

AKP uzun süredir Kürt halkının örgütlü gücünü dağıtmak ve direnişini kırmayı hazırlıyordu. Çözüm denilen süreç aslında bu işin kılıfıydı. Hiç bir zaman AKP ve Erdoğan çetelerinin çözüm diye bir arayışları olmadı. Her zaman fırsat kollamaya, kendilerini toparlamaya çalıştılar. Rojava'da yenilgiye uğrayıp planları boşa çıkınca DAİŞ çeteleri ile başaramadığını bu sefer özel ordusunu devreye koyarak sonuç almaya çalıştı.

Amed, Suruç, Ankara katliamları bu

saldırıya zemin hazırlamaya yönelikti. Aslında bu katliamlar sürecini Paris'te Sakine yoldaşları katlederek başlatmışlardı. Bu katliamla Kürt halkına bir mesaj verilmişti. Emekçi halkımız TC'nin kanlı elini çok iyi biliyor. Kürt halkı da AKP-Erdoğan çetesinin mesajını çok iyi okudu. Çünkü '90'lardaki katliam ve kanlı yüzünü hiç unutmamıştı.

AKP 1 Kasım'da hazırladığı güçle iktidarını tamamladı ve Kürt halkına karşı bir saldırı imha konsepti başlatmış oldu. 2012-2013 yıllarından sonra Kürt halkının öz iradesinin öne çıktığı yerleri komple bir imha konsepti ile ortadan kaldırma planını devlet yapmıştı, ama uygun zamanı bekliyordu. TC'nin bu kirli oyunlarına karşı Kürt halkının direnişisi tamamen meşru ve haklıdır.

Türkiye cephesinde devrimci demokrat ve duyarlı çevrelerin bu savaş karşı duruşunu nasıl değerlendiriyorsunuz ve ne yapmak lazım?

Kürdistan, Türkiye ve bölge halkları tarihsel bir dönemden geçiyor. Emperyalist ve kapitalist düzen her yönü ile çöküş içindedir. Bu çöküşünü engellemek için farklı yol ve yöntemleri devreye sokuyor. Din, DAİŞ vb. mezhep çatışmalarını bir araç olarak kullanıyorlar. Kürdistan'da şehirler, içindekilerle birlikte yok edilirken, Türkiye cephesinde büyük bir ölüm sessizliği vardır. Kürdistan'daki Erdoğan-AKP çetelerinin katliamlarına sessiz kalkanlar kesinlikle bu suç ortaklarıdır. Şunu da asla unutmayalım, şu anda yapılan saldırılar Kürdistan ile sınırlı kalmayacaktır. Erdoğan-AKP çetelerinin saldırılarını sadece Kürt halkına karşı değil, tüm halklara, insanlığa karşı saldırı yapıyorlar.

Örgütlü olduğu ve direndiği için Kürtlere katliamlar yapıyor. Eğer Erdoğan-AKP çeteleri Cizre, Sur ve Nusaybin gibi direniş olduğu yerde başarıya ulaşırsa bir sonraki adım Adana, Mersin, İstanbul gibi Türkiye kentleri olacaktır.

Leninistler olarak Türkiye kamuoyuna şu çağrını yapmak istiyoruz. Devrimci-demokratlar başta olmak üzere, emekçilere, gençlere, kadınlara ve toplumun tüm kesimlerine... Kürdistan'da yürütülen imha konsepti hepimizi, hepimizin

Acilen tüm halkları içine alacak olan ortak bir cephe oluşturulmalıdır. Bu cephenin ana teması başta AKP faşizmi olmak üzere, tüm bu katliamlara kaynaklık eden tekçi faşist devletin yıkılmasıdır. Bu amaçla devrimci bir birliğe ihtiyaç vardır. Bu birlik Kürt halkına kendi kaderini tayin etme hakkını getirirken, önderlik ve devrimci tutsakların özgürlüğünü yaratırken, Türkiye halklarını temsil edecek olan demokratik bir sistemin oluşmasını sağlayacaktır.

imhasını hedefliyor. AKP, DAİŞ gibi kara rengi dışındaki toplumun tüm renklerini yok etmeyi hedefliyor.

O halde bu faşizan-dikta rejiminden kurtulmak için herkes ayağa kalkmalı, direniş için örgütlenmeli ve mücadeleyi en üst seviyeye çıkarmalıdır. Bu yapılsa ancak faşizm yenilir, halkların direnişisi zafere ulaşır. Sessiz kaldığımız her an ölüme bir adım daha yakınlaştığımız andır. Bu ölüm sadece fiziki olarak değil, bu faşist rejim her gün insani özelliklerimizi yok ediyor. Sur'da Nusaybin'de, Cizre'de kazanacak olan insanlığın onu-

Bir devlet eğer tankı ile topu ile ağır silahlarla sivil halkın yaşadığı bir mahalleye saldırmaya kalkmış ise devlet orada bitmiş demektir. Devlet yenilgisini burjuva basını üzerinden gizlemeye çalışabilir ve öldürdüğü sivil insanları terörize ederek, yalan-palavralara başvurabilir. Ama o direniş mevzilerinde yaşanan gerçeklik asla bu değildir.

rudur. Kaybedilecekse herkes kaybedecektir.

Onun için acilen tüm halkları içine alacak olan ortak bir cephe oluşturulmalıdır. Bu cephenin ana teması başta AKP faşizmi olmak üzere, tüm bu katliamlara kaynaklık eden tekçi faşist devletin yıkılmasıdır. Bu amaçla devrimci bir birliğe ihtiyaç vardır. Bu birlik Kürt halkına kendi kaderini tayin etme hakkını getirirken, önderlik ve devrimci tutsakların özgürlüğünü yaratırken, Türkiye halklarını temsil edecek olan demokratik bir sistemin oluşmasını sağlayacaktır.

Halkların devrimci birliği oluşmadığı sürece faşist devletin katliamları devam edecektir. Dersim'de Sivas'ta, Amed ve Ağrı gibi katliamların yaşanmasının altında oluşmayan birlikten faydalanan devletin faşist yaklaşımları yatıyor.

40 yıllık mücadele tarihi ve Türkiye devrimci direniş tarihini de dikkate alarak önümüzdeki bahar süreci neyi getirecek, nasıl bir hazırlık içinde olmak gerekiyor?

Erdoğan-AKP çetelerinin yaptığı bu katliamların bir bedelinin olabileceğini herkes biliyor, görüyor. AKP faşizminin

paniği ve korkusu da bundan olsa gerek bahara kadar yapabildiği kadar direnişin olduğu yerleri bastırmaya çalışacaktır. Ama faşizmi ne kadar yükseltirse yükseltsin, döktüğü kanda boğulmaya mahkumdur. Şunu içtenlikle söyleyebiliriz ki, önümüzdeki süreç halklarımıza özgürlük getirecektir. Zafer direnen halklarımızın olacaktır.

Devrimcilerin, komünistlerin, yurtseverlerin her zamankinden daha fazla çalışmaları ve mücadeleyi yükseltmeleri gerekiyor. Erdoğan-AKP çeteleri kendi yenilgilerini örtmek, zayıflıklarını gizle-

mek için halklara saldırıyor.

Bir devlet eğer tankı ile topu ile ağır silahlarla sivil halkın yaşadığı bir mahalleye saldırmaya kalkmış ise devlet orada bitmiş demektir. Devlet yenilgisini burjuva basını üzerinden gizlemeye çalışabilir ve öldürdüğü sivil insanları terörize ederek, yalan-palavralara başvurabilir. Ama o direniş mevzilerinde yaşanan gerçeklik asla bu değildir.

Saray gladyosu zaten Kürdistan'da katlettiği tüm insanları terörist sayıyor?

Erdoğan-AKP çeteleri Kürt halkına karşı topyekün bir imha konsepti başlatmıştır. 6 aylık bebek ile 70 yaşındaki insan ve hatta anne karnındaki bebekler bile katledildi ve bunu "terörist" diye veriyorlar. Burada ne savaş ahlaki, ne siyasi, ne de insanlık adına bir şey aranmaz. Bu çeteler önüne gelen tüm Kürtleri katlediyor, soykırım uyguluyor. Tüm bu ahlaksızca yaklaşımları yaparken de devlet kendi güçsüzlüğünü örtbas etmek için tüm kirli özel savaş araçlarını kullanıyor. Bu halk kendi küllerinden doğmasını öğrenen bir halktır.

Kesinlikle şunu iddia ediyoruz ki, Erdoğan çetelerinin sonu kendisinden öncekilerden farksız olmayacaktır. Son çırpınışları ile Erdoğan-AKP çeteleri direnen halkın karşısında yenilgiye mahkumdur. Türkiye ve Kürdistan halkları birleşerek bu faşist devleti yıkacaktır. Gezi ile başlayan 6-7-8 Ekim olaylarında halkın gücünün neye kadar olduğunu herkes gördü. Sadece politik olarak ukumuz açık olsun. Gelecek bizindir, özgür yaşam bizden yanadır diyoruz.

KATLIAMLARA KARŞI HER YERDE EYLEME GEÇİLMELİ

TKEP-L Rojava Yaşar Bulut Karargâh Sorumlusu Teğmen Ali, AKP'nin katliamlarına karşı 12 Şubat günü ANF'ye bir değerlendirme yaptı.

"Faşist devlet Cizre'de sivil-çocuk demeden insanları diri diri yakan bir zihniyette" diyen Ali, devamla şunları söyledi: "Bu katliamlarla herkes gösteriyor. Yapılan bu alçakça katliamı kınıyoruz. Kürt halkının yanında ezilen tüm halkların harekete geçerek iktidarı alma zamanıdır. Kürt halkının özgürlük taleplerini Türk devleti iç savaşa dönüştürerek en sert şekilde cevap veriyor. Tarihi bir süreçten geçiyoruz. Bu süreçten başarılı çıkmak için tarihsel bir görevimiz ve insani bir sorumluluğumuz var. Faşist devletin katliamlarına karşı Türk ve Kürt halklarının direniş çizgisinden eylemsel çizgiye geçmesi lazımdır. Yaşananlar önümüze böyle bir zorunluluğu koyuyor. Bir basın açıklamasının bile polislerin abluka, saldırı ve gözaltılarla sonuçlandırması devletin ne kadar canice bir sal-

dırı içinde olduğunun göstergesidir."

Teğmen Ali, "Bu saldırılara karşı yiğit Kürt halkının yanında, Türkiye emekçi halklarının yer alması gibi ciddi bir görev vardır" diyerek, şöyle devam etti:

"Ya bu süreci halkları özgürleştirmek için elimizden geleni yaparak kullanacağız, ya da tarih bizi affetmeyecektir. Sınıf savaşını, Kürt halkının özgürlük için yaktığı ateşin geldiği düzeyi büyütmek tarih bizi affetmeyecek.

Kürdistan'da savaş tüm çaplılığı ile eşitsiz koşullarda devam ediyor. İnsanlar diri diri yakılıyor, tank ve toplarla insanlar param parça ediliyor; ölü insanlara işkence ediliyor ve şehirler tank, toplarla yerle bir ediliyor. Bu katliamlara sessiz kalan herkes bu suç ortakları.

Yanı başında bir halk katledilirken, insanlar nasıl sessiz kalır... Kürtleri katleden ve seni sömüren aynı faşist devlettir. Şimdi insanlığımızı sorgulama zamanıdır. Şimdi Kürt halkı ile ateşten köprüleri kurma zamanıdır. Çünkü, Roboski oldu, Reyhanlı oldu, Suruç oldu ve Ankara oldu

sustuk. Bir halk katlediliyor ve biz halen susuyoruz. Şimdi harekete geçme zamanı, ayaklanma ve faşist devleti yıkmaya zamanıdır. Susmak ölümdür, ölmek istemiyorsak bu sessizliği daha fazla sürdürmeyelim ve eyleme geçelim."

Kürt halkının aynı zamanda tüm halklar için savaşmış olduğunu söyleyen Ali, "Türk emekçileri faşizme karşı kahramanca savaşın Kürt halkı ile birlikte savaşmalıdır. Rojava'da devrimci Leninistler olarak işçilere, gençlere, emekçilere, gün ayağa kalkma günüdür, diyoruz. Gün kavgayı zafere taşıma günüdür. Gün umudu yarınlar taşıma günüdür. Bu ancak Kürt, Türk ve diğer halkların ortak mücadelesiyle, mücadele birliği ile olur" dedi.

TKEP-L Rojava Yaşar Bulut Karargâh Sorumlusu Teğmen Ali, açıklamasının sonunda şöyle dedi: "Birleşik devrimi büyütmeliyiz. İki ülke devrimcilerinin tarihsel bir birikimi vardır. Bu birikim ile faşist devlete karşı hesap sorma zamanıdır."

Gök renkli bir isyan kalır,
Rojava'nın, yüreğinde
yürekerin aydınlığı, yemyeşil bir aşk doğar
Kürdistan'ın asi yüreğine
gecenin karanlığında, aysız gecelerinde
Rojava isyan ateşi doruklarında
korkuyu yargılayan, kızıl namlular konuşur
Rojava cephesinde
Dört bir yanı düşman kuşatmasında
izli mermiler sıyrıldı kızıl saçlarımızda
tutuşan, sömürgecilerin korkusuydu
aysız gecelerinde.
Artık bir suskunluk asılvormuştu
bu şehrin semalarına, ansızın
işte bunun da ötesinden, gelmez felaket dedikçe
yaşadık acıyı, düşe kalka, ine çika
yine de yitip gitmedik, susuzluğa doğru
uzun bir yol yürüyüşüdür, Denizlerin, Seyitlerin
Sinanların, Yaşarların, Aysunların yolunda ilerlemek
ve ben çok yakınım onlara
bak işte orada koşuş varmalıyım heval
Deniz'e, Yusuf'a, Hüseyin'e, Deniz ise daha ötede
sesin dalga varır Rojava köylerine
ovalarına, dağlarına, iner özgürlüğün, firarı bedenim
yol uzun, yol uzak, yoldaşlar bekler bizi
zafere ilerleyen yolda, umutla, sevdayla ilerlemeliyim
takmalıyım, yıldızlı bereyi, takmalıyım omzuma
Sovyet yapımı tüfeğimi ve cepheye yerimi almalyım
korkusuzca, yürümeliyim, düşmanın üstüne üstüne
yarınlar için, umutla, sevdayla, geleceği omuzlayan
yiğit savaşçıları oldu, ansızın Rojava cephesinde
hiç şaşırmadan varır sevdayına, Denize
Onüç Mart Savaşçılarına, Aysuna ve onurlu kavgasına..
Deniz'e Bakar Bir Leninist Militan
Rojava'dan Leninist Gerilla / Mazlum Yaşar